

WYROK

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie: **Przewodniczący: Piotr Kozłowski**

Aleksandra Kot

Natalia Kurek

Protokolantka: Wiktoria Ceyrowska

po rozpoznaniu na rozprawie **5 i 26 stycznia 2026 r.** w Warszawie odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej przez wykonawców:

A.7 listopada 2025 r. – Pollight sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie [„Odwołujący A”] – sygn. akt KIO 4965/25

B.10 listopada 2025 r. – SPIE Energy Poland S.A. z siedzibą w Gdańsku [„Odwołujący B”] – sygn. akt KIO 4988/25

C.10 listopada 2025 r. – SPIE Energy Poland S.A. z siedzibą w Gdańsku [„Odwołujący C”] – sygn. akt KIO 4991/25

D.10 listopada 2025 r. – ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie [„Odwołujący D”] – sygn. akt KIO 4995/25

E.10 listopada 2025 r. – Energa Oświetlenie sp. z o.o. z siedzibą w Sopocie [„Odwołujący E”] – sygn. akt KIO 5007/25

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego sektorowego pn.: *SMART –Modernizacja oświetlenia publicznego wraz z instalacją usług typu smart na terenie Miasta Krakowa cz. I i cz. II* (1/VI/2025)

prowadzonym przez zamawiającego: **Miasto Kraków – Zarząd Dróg Miasta Krakowa** [„Zamawiający”]

na podstawie Ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.) [„ustawa pzp”]

przy udziale jako współuczestników wykonawców:

A.Pollight sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie [„Przystępujący A”] – po stronie Odwołującego C (sygn. akt KIO 4991/25), Odwołującego D (sygn. akt KIO 4995/25), Odwołującego E (sygn. akt KIO 5007/25), po stronie Zamawiającego sygn. akt KIO 4988/25

B.SPIE Energy Poland S.A. z siedzibą w Gdańsku, [„Przystępujący B”] – po stronie Odwołującego E (sygn. akt KIO 5007/25), po stronie Zamawiającego sygn. akt KIO 4965/25

C.LUG Services sp. z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze, [„Przystępujący C”] – po stronie Zamawiającego sygn. akt: KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 4991/25, KIO 4995/25, KIO 5007/25

D.ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie, [„Przystępujący D”] – po stronie Zamawiającego sygn. akt: KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 5007/25

E.Energa Oświetlenie sp. z o.o. z siedzibą w Sopocie, [„Przystępujący E”] – po stronie Zamawiającego sygn. akt KIO 4995/25

orzeka:

1.Oddala odwołanie w sprawie sygn. akt KIO 4965/25.

2.Kosztami postępowania odwoławczego w sprawie sygn. akt KIO 4965/25 obciąża Odwołującego A i zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) **uiszczoną przez niego tytułem wpisu od odwołania.**

3.Uwzględnia częściowo odwołanie w sprawie sygn. akt KIO 4988/25 i nakazuje Zamawiającemu w części I zamówienia unieważnienie wyboru najkorzystniejszej oferty i odrzucenia oferty Odwołującego B oraz powtórzenie badania i oceny ofert.

4.W pozostałym zakresie oddala odwołanie w sprawie sygn. akt KIO 4988/25.

5.Kosztami postępowania odwoławczego w sprawie sygn. akt KIO 4988/25 obciąża Odwołującego B i Zamawiającego po połowie, tj.:

1)zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) **uiszczoną przez Odwołującego B tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 1800 zł 00 gr** (słownie: tysiąc osiemset złotych zero groszy) **jego uzasadnionych kosztów z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,**

2)zasądza od Zamawiającego na rzecz Odwołującego B kwotę 9300 zł 00 gr (słownie: dziewięć tysięcy trzysta złotych zero groszy).

6.Uwzględnia odwołanie w sprawie sygn. akt KIO 4991/25 i nakazuje Zamawiającemu w części II zamówienia unieważnienie wyboru najkorzystniejszej oferty i odrzucenia oferty Odwołującego C oraz powtórzenie badania i oceny ofert.

7.Kosztami postępowania odwoławczego w sprawie sygn. akt KIO 4991/25 obciąża Zamawiającego, tj.:

1)zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego C tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) uzasadnionych kosztów Odwołującego C z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,

2)zasądza od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kwotę 18600 zł 00 gr (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy).

8.Uwzględnia częściowo odwołanie w sprawie sygn. akt KIO 4995/25 i nakazuje Zamawiającemu w częściach I i II zamówienia unieważnienie wyboru najkorzystniejszej oferty, odrzucenie na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy pzp oferty Przystępującego C i oferty Przystępującego E z uwagi na złożenie raportów LM-79 niepotwierdzających wyposażenia oferowanych opraw *w wewnętrzny dyfuzor wykonany z PMMA, umieszczony pod panelem LED*, a Przystępującego C także na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp z uwagi na zaoferowanie opraw wyposażonych w beznarzędziowy dostęp inny niż klamra lub klips, oraz powtórzenie badania i oceny ofert.

9.W pozostałym zakresie oddala odwołanie w sprawie sygn. akt KIO 4995/25.

10.Kosztami postępowania odwoławczego w sprawie sygn. akt KIO 4995/25 obciąża Odwołującego D i Zamawiającego po połowie, tj.:

1)zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego D tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 1800 zł 00 gr (słownie: tysiąc osiemset złotych zero groszy) jego uzasadnionych kosztów z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,

2)zasądza od Zamawiającego na rzecz Odwołującego D kwotę 9300 zł 00 gr (słownie: dziewięć tysięcy trzysta złotych zero groszy).

11.Oddala odwołanie w sprawie sygn. akt KIO 5007/25.

12.Kosztami postępowania odwoławczego w sprawie sygn. akt KIO 5007/25 obciąża Odwołującego E i zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez niego tytułem wpisu od odwołania.

Na niniejsze orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych**.

Uzasadnienie

Zarząd Dróg Miasta Krakowa{dalej: „Zamawiający”} prowadzi na podstawie Ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.) {dalej również: „ustawa pzp”, „ustawa Pzp”, ustawa PZP”, „ppz”, „Pzp”, „PZP”} w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na roboty budowlane *SMART – Modernizacja oświetlenia publicznego wraz z instalacją usług typu smart na terenie Miasta Krakowa cz. I i cz. II* (1/VI/2025). Ogłoszenie o tym zamówieniu 13 czerwca 2025 r. zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii S nr 112 pod poz. 381309.

Wartość tego zamówienia przekracza progi unijne.

29 października 2025 r. Zamawiający zawiadomił o wyborze w obu częściach jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez przez LUG Services sp. z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze {dalej: „LUG” lub „Przystępujący C”}, a także o odrzuceniu w obu częściach ofert złożonych przez Pollight sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i SPIE Energy Poland S.A. z siedzibą w Gdańsku.

{KIO 4965/25}

7 listopada 2025 r. Pollight sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie {dalej: „Pollight” lub „Odwołujący A”} wniósł w odniesieniu do obu części zamówienia odwołanie od odrzucenia jego oferty, wyboru jako najkorzystniejszej zamiast odrzucenia oferty LUG.

Odwołujący A zarzucił Zamawiającemu następujące naruszenia przepisów ustawy pzp:

- 1.Art. 226 ust. 1 pkt 5 – przez nieuprawnione odrzucenie oferty Pollightu jako niezgodnej z warunkami zamówienia w wyniku niewłaściwej oceny przedmiotowych środków dowodowych.
- 2.Art. 239 ust. 2 – przez wybór jako najkorzystniejszej oferty LUG, podczas gdy oferta LUG powinna zostać odrzucona w części I, a oferta Pollightu wybrana jako najkorzystniejsza w obu częściach.
- 3.Art. 226 ust. 1 pkt 5 – przez zaniechanie odrzucenia w części I oferty LUG jako niezgodnej z warunkami zamówienia, do czego powinna doprowadzić analiza dokumentów złożonych przez tego wykonawcę.
- 4.Art. 107 ust. 4 – przez zaniechanie wezwania Pollightu do wyjaśnienia powziętych wątpliwości odnośnie do przedmiotowych środków dowodowych złożonych w ramach oferty Odwołującego [zarzut z ostrożności].

5. Art. 16 pkt 1-3 – w konsekwencji powyżej podniesionych naruszeń.

Odwołujący A wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1. Unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty i odrzucenia oferty Pollightu w obu częściach.
2. Ponownego badania i oceny ofert w obu częściach.
3. Odrzucenia oferty LUG w części I.

{KIO 4988/25, KIO 4991/25}

10 listopada 2025 r. SPIE Energy Poland S.A. z siedzibą w Gdańsku (dalej: „SPIE” lub „Odwołujący BC”) wniósł odwołanie od odrzucenia jego oferty w części I (KIO 4988/25) i części II (KIO 4991/25) oraz zaniechaniu odrzucenia w części I oferty LUG (KIO 4988/25).

Odwołujący B (KIO 4988/25) i C (KIO 4991/25) zarzucił Zamawiającemu następujące naruszenia przepisów ustawy pzp:

1. Art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 106 ust. 3 oraz art. 16 pkt 1 i 2 – przez niezasadne odrzucenie oferty SPIE, która jest zgodna z warunkami zamówienia, w tym odnośnie do certyfikacji TALQ przedmiotu oferty, co zostało potwierdzone równoważnym przedmiotowym środkiem dowodowym, potwierdzający, a tym samym przeprowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania zasady uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców oraz przejrzystości albo, w przypadku nieuwzględnienia tego zarzutu, art. 107 ust. 4 – przez niewezwanie SPIE do złożenia wyjaśnień dotyczących przedmiotowych środków dowodowych, jeśli Zamawiający miał jakiegokolwiek wątpliwości ich dotyczące.
2. Art. 226 ust. 1 pkt 5 – przez zaniechanie odrzucenia oferty LUG w części I, pomimo jej niezgodności z warunkami zamówienia dotyczącymi opraw oświetleniowych stylizowanych, gdyż oferowana oprawa Lucera Hexa na dzień złożenia tej oferty nie spełniała następujących wymagań opisanych w załączniku nr 2 do Zakresu rzeczowego tej części:
 - 1) posiadania certyfikatu ENEC potwierdzającego zgodność parametrów technicznych z wymaganiami określonymi w pkt 5, w tym stopnia szczelności komory optycznej IP66 oraz odporności klosza IK08;
 - 2) wyposażenia w gniazdo Zhaga zgodne ze standaryzacją D4i, o którym również mowa w pkt 5, gdyż nie figuruje w oficjalnym rejestrze certyfikowanych produktów prowadzonym przez Zhaga Consortium;
 - 3) zapewnienia dostępności plików fotometrycznych (np. w formatach .ldt, .ies) na stronie internetowej producenta lub dystrybutora, jak wymagają tego pkt 1-5, co uniemożliwia dokonanie weryfikacyjnych obliczeń fotometrycznych w programach Dialux lub Relux.

Odwołujący BC wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1. Unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty w obu częściach.
2. Unieważnienia odrzucenia oferty SPIE w obu częściach
3. Powtórzenia badania i oceny ofert w obu częściach.
4. Odrzucenia oferty LUG w części I.
5. Wyboru w obu częściach oferty SPIE jako najkorzystniejszej.

{KIO 4995/25}

10 listopada 2025 r. ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie (dalej: „ZUE” lub „Odwołujący D”) wniósł odwołanie w odniesieniu do obu części zamówienia od wyboru jako najkorzystniejszej oferty LUG, zaniechania jej odrzucenia, ewentualnie zaniechania wezwania LUG do wyjaśnień.

Odwołujący D zarzucił Zamawiającemu następujące naruszenia przepisów ustawy pzp:

1. Art. 226 ust. 1 pkt 2 lit c w zw. z art. 16 pkt 1 – polegające na zaniechaniu odrzucenia oferty LUG, mimo niezłożenia przez niego przedmiotowych środków dowodowych w postaci kart katalogowych oraz raportów LM-79 w odniesieniu do oferowanych opraw parkowych typu nasadzanego i typu szyszka, gdyż złożone karty katalogowe i raporty LM-79 odnoszą się do różnych, tj. nieposiadających tych samych cech czy elementów, opraw, w szczególności nie dotyczą opraw posiadających „dodatkowe, wewnętrzne dyfuzory”, w sytuacji gdy nie została przewidziana możliwość uzupełniania przedmiotowych środków dowodowych, co wskazuje również na nierówne traktowanie wykonawców i prowadzenie postępowania w sposób naruszający równą konkurencję, zwłaszcza w sytuacji, gdy z analogicznych powodów została odrzucona oferta Pollightu.
2. Art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 16 pkt 1 – polegające na zaniechaniu odrzucenia oferty LUG, pomimo że jest sprzeczna z warunkami zamówienia, gdyż jak wynika z przedłożonych raportów LM-79 oferowane oprawy parkowe typu nasadzanego i typu szyszka nie posiadają wymaganych dodatkowych, wewnętrznych dyfuzorów, a oferowane oprawy typu przewieszkowego posiadają niedopuszczone zamknięcie typu zamek obrotowy zamiast wymaganego zamknięcie w postaci klamer lub klipsów, co wskazuje również na nierówne traktowanie wykonawców i prowadzenie postępowania w sposób naruszający równą konkurencję.

3.Art. 223 ust. 1 w zw. z art. 16 pkt 1 – polegające na zaniechaniu wezwania LUG do złożenia wyjaśnień odnośnie sprzeczności złożonych dla opraw parkowych typu nasadzanego i typu szyszka pomiędzy raportami LM-79 a kart katalogowymi oraz wyjaśnień dotyczących karty katalogowej dla opraw parkowych typu przewieszkowego [zarzut ewentualny w stosunku do poprzednich].

Odwołujący D wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu w obu częściach:

- 1.Unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty.
- 2.Odrzucenia oferty LUG,
- 3.Wezwania LUG do wyjaśnienia sprzeczności w przedmiotowych środkach dowodowych [żądnie ewentualne w stosunku do poprzedniego].

{KIO 5007/25}

10 listopada 2025 r. Energa Oświetlenie sp. z o.o. z siedzibą w Sopocie {dalej: „Energa”, lub „Odwołujący E”} wniosła odwołanie od wyboru jako najkorzystniejszej i zaniechania odrzucenia oferty LUG w części I.

Odwołujący E zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 16 pkt 1 – przez zaniechanie odrzucenia oferty LUG, która jest niezgodna z warunkami zamówienia w odniesieniu do oferowanych jako stylizowane opraw Lucera Hexa, które nie mają: 1) certyfikatu ENEC, 2) certyfikacji zgodności ze standardem Zhaga-D4i, 3) dostępnych na stronie internetowej producenta lub dystrybutora plików fotometrycznych.

Odwołujący E wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

- 1.Unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty.
- 2.Powtórzenia badania i oceny ofert.
- 3.Odrzucenia oferty LUG.

{KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 4991/25, KIO 4995/25, KIO 5007/25}

W uzasadnieniach odwołań sprecyzowano zarzuty wyszczególnione na wstępie przez podniesienie okoliczności faktycznych i prawnych, które wzięto pod uwagę i odzwierciedlono dalej w zakresie, który miał znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Ponadto wyłącznie w zakresie objętym zarzutami wynikającymi z odwołań została wzięta pod uwagę dodatkowa argumentacja poszczególnych odwołujących zawarta w pismach z: 1) 4 i 26 stycznia 2026 r. Odwołującego Pollight, 2) 25 stycznia Odwołującego ZUE, co dalej odzwierciedlono w zakresie, który miał lub mógł mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia poszczególnych zarzutów.

W odpowiedziach na odwołania z 2 stycznia 2026 r. Zamawiający wniósł o oddalenie każdego z odwołań, co uzasadnił w sposób, który odzwierciedlono poniżej, jeżeli miało to znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Przystępujący LUG, który wnosił o oddalenie wszystkich odwołań, w pismach procesowych z 5 stycznia 2026 r., złożonych odnośnie każdej ze spraw, i pismach procesowych z 26 stycznia 2026 r., złożonych odnośnie spraw KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 4995/25, podniósł okoliczności i argumentację, które zostały wzięte pod uwagę i dalej odzwierciedlone, jeżeli nie wykraczały poza zarzuty wynikające z odwołań i miały lub mogły mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia poszczególnych zarzutów.

Przystępujący Energa w piśmie procesowym z 5 stycznia 2026 r. w sprawie KIO 4995/25 podniósł okoliczności i argumentację, które zostały wzięte pod uwagę i dalej odzwierciedlone, jeżeli nie wykraczały poza zarzuty wynikające z odwołania ZUE i miały lub mogły mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia poszczególnych zarzutów.

Ponadto w każdej ze spraw Izba dopuściła również z urzędu oraz na wniosek stron i uczestników dowody, które zostały uwzględnione w ramach poniższych ustaleń, jeżeli dotyczyły faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia poszczególnych zarzutów.

{KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 4991/25, KIO 4995/25, KIO 5007/25}

Izba ustaliła, co następuje:

I. Odnośnie wynikającego z postanowień SWZ określenia zakresu rzeczowego przedmiotu zamówienia i wymaganego sposobu sprecyzowania treści oferty

W skład dokumentacji postępowania udostępnionej wykonawcom wchodzi SWZ (podzielona na rozdziały określone tu mianem „części”), która oprócz dokumentu głównego obejmuje m.in.: Formularz oferty – załącznik nr 1, projektowane postanowienia umowy („PPU”) – załączniki nr 2.1 i 2.2, Zakres rzeczowy z załącznikami (w tym Załącznikiem 2 do tego zakresu) – załączniki nr 6.1 i 6.2, Tabelę cenową (cennik ofertowy) – załączniki nr 7.1 i 7.2, przy czym z wyjątkiem formularza ofertowego pozostałe spośród ww. dokumentów (sporządzonych odrębnie dla każdej z części) zostały zaliczone do opisu przedmiotu zamówienia [zob. pkt 1 lit. c części 1 Informacje podstawowe i pkt 1 części 2 Dokumentacja przetargowa].

W zakresie, w jakim postanowienia opisu przedmiotu zamówienia są analogiczne dla obu części, poszczególne

dokumenty będą dalej określane według powyższej terminologii lub przez wskazanie głównego nr (np. PPU lub załącznik nr 2 do SWZ).

Wspólny obu częściom zakres wymaganych świadczeń według § 1 ust. 3 PPU obejmuje: 1) demontaż istniejących opraw oświetleniowych i montaż nowych energooszczędnych typu LED, w tym do 5% wyposażonych w dodatkowe (podwójne) gniazdo zasilające, pozwalające na zasilanie urządzeń SMART CITY 24 godziny na dobę, wraz z przewodami zasilającymi i konstrukcjami nośnymi (wysięgniki, mocowania); 2) dostosowanie szaf zasilająco-sterowniczych do eksploatacji energooszczędnych opraw typu LED (w tym doposażenie w urządzenia do zdalnego sterowania i monitorowania 100% wymienianych opraw); 3) wykonanie projektów fotometrycznych; 4) wykonanie pomiarów fotometrycznych; 5) wykonanie dokumentacji powykonawczej [analogiczne wyszczególnienie zawiera również Zakres rzeczowy, który będzie załącznikiem nr 1 do umowy]. Jednocześnie w ramach Tabeli cenowej zostało to ujęte jako demontaż istniejących opraw, wciąganie przewodów w słupy latarni lub rury osłonowe oraz montaż nowych opraw LED ze sterownikiem lokalnym, z wyodrębnieniem rodzajów opraw, tj. ulicznych, parkowych typu szyszka (zwanych też ozdobnymi), parkowych nasadzanych i tzw. przewieszkowych. Wyłącznie w części I występuje dodatkowo kategoria opraw tzw. stylizowanych (inaczej zwanych „parkowymi HEX”) dla obszarów objętych ścisłą ochroną konserwatorską.

Załącznik 2 do Zakresu rzeczowego zawiera wymagania techniczne dla każdego z tych rodzajów opraw, tj. parametry oraz wymagania co do posiadania deklaracji, certyfikatów lub raportów zgodności ze wskazanymi tam normami lub specyfikacjami technicznymi. Innymi słowy, w tym kluczowym dla rozpoznawanych spraw dokumencie opisu przedmiotu zamówienia Zamawiający sprecyzował dla poszczególnych rodzajów opraw konkretne parametry i zakres, w jakim mają one znaleźć potwierdzenie w odrębnych dokumentach.

Pierwotnie wymagany od wykonawców sposób sprecyzowania treści oferty sprowadzał się do określenia w Formularzu oferty ceny i okresu gwarancji (które stanowią również kryteria oceny ofert) oraz rozbicia tej ceny w Tabeli cenowej na demontaż istniejących opraw, wciąganie przewodów w słupy latarni lub rury osłonowe oraz montaż nowych opraw LED w podziale na poszczególne rodzaje opraw. Nie było zatem wymagane skonkretyzowanie modelu i producenta opraw, które zostaną zastosowane na etapie realizacji zamówienia przez danego wykonawcę. Innymi słowy, określenie ceny i okresu gwarancji oznaczało zaoferowanie wykonania przedmiotu zamówienia przy użyciu opraw, które będą spełniały wszystkie wymagania techniczne określone w Załączniku 2 do Zakresu rzeczowego. W konsekwencji na żadnym etapie postępowania nie było wymagane złożenie jako przedmiotowych środków dowodowych deklaracji, raportów czy certyfikatów wyszczególnionych w Załączniku 2 do Zakresu rzeczowego [zob. wyszczególnienie w pkt 1 oraz pkt 2 części 8 Opis sposobu przygotowania oferty oraz dokumentów wymaganych do złożenia z ofertą w pierwotnym brzmieniu SWZ].

Jednocześnie Zamawiający zawarł w ust. 15 § 2 Warunki dostawy i montażu opraw i instalacji PPU następującą klauzulę odnośnie zgodności zastosowanych przez wykonawcę w toku realizacji umowy opraw i osprzętu z opisem przedmiotu zamówienia [pisownia oryginalna]: *Wykonawca gwarantuje, że dostarczone w ramach realizacji niniejszej umowy sprzęt będzie nowy, nieużywany, wyprodukowany według najnowszych osiągnięć w zakresie postępu technicznego i odpowiadać będzie najwyższemu standardowi jakościowemu, bezpieczeństwa i ochrony środowiska dotyczącym materiałów i wykonawstwa. Wykonawca gwarantuje także, że dostarczony sprzęt będzie wolny od jakichkolwiek wad produkcyjnych, konstrukcyjnych, materiałowych lub wynikających z nienależytej jakości ich wykonania oraz będzie zgodny z parametrami technicznymi określonymi przez Zamawiającego w Opisie Przedmiotu Zamówienia. Użyte przy wykonywaniu Przedmiotu umowy urządzenia i materiały będą posiadać wszystkie wymagane atesty, certyfikaty oraz dopuszczenia do ich stosowania zgodnie z przepisami obowiązującymi na terenie Polski i Unii Europejskiej.*

Jednakże pismem z 4 sierpnia 2025 r., na skutek pytań zadawanych przez wykonawców, [zob. ostatnie dwie str. oraz pytania i odpowiedzi nr 52, 122, 123, 124, 150]. Zamawiający zmienił dotychczasowe brzmienie postanowienia pkt 2 części 8 SWZ i zażądał załączenia do oferty, pod rygorem jej odrzucenia na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy pzp [podkreślenie własne]: ...*kart katalogowych przeznaczonych do montażu opraw oraz wydanych dla nich certyfikatów ENEC, ENEC+, ZHAGA D4i, raportów LM-79, LM-80 oraz deklaracji CE (wszystkie wymagane środki dowodowe należy przedłożyć w języku polskim).*

Następnie pismem z 13 sierpnia 2025 r., na skutek kolejnych pytań wykonawców [zob. str. 18-19 oraz pytania i odpowiedzi nr 197, 199, 207, 208], Zamawiający dodał do powyższego kolejne zapisy [pisownia oryginalna; podkreślenia własne]:

Celem uniknięcia wątpliwości Certyfikaty ENEC w przypadku opraw stylizowanych LED w obszarach ścisłej ochrony konserwatorskiej nie stanowią przedmiotowych środków dowodowych wymaganych do oferty (Certyfikaty ENEC dla przedmiotowego typu opraw należy przedłożyć Zamawiającemu w ramach zatwierdzenia materiałowego przed ich zabudowaniem a po uprzednim uzyskaniu pozytywnej opinii Konserwatora Zabytków co do stylistyki opraw). W przypadku opraw stylizowanych LED do oferty należy przedłożyć wyłącznie ich karty katalogowe (potwierdzające również możliwość

wyposażenia w niskonapięciowe gniazdo Zhaga zgodne ze standaryzacją D4i.).

Zamawiający do oferty wymagać będzie Certyfikat Zhaga-D4i dla oferowanych sterowników, Certyfikat ENEC dla oferowanych sterowników, Certyfikat TALQ dla oferowanych sterowników realizujących komunikację z serwerem (dotyczy wszystkich rodzajów opraw).

Zamawiający do oferty wymagać będzie Certyfikat TALQ dla oferowanego CMS.

Dodatkowo treść przywołanego powyżej postanowienia dotyczącego wymaganych wraz z ofertą przedmiotowych środków dowodowych znalazła odzwierciedlenie w dodanym i wyróżnionym pogrubioną czcionką pkt 13 Formularza oferty.

Ponadto w odpowiedzi na pytanie nr 242 Zamawiający potwierdził w odniesieniu do etapu wykonywania umowy możliwość weryfikacji przez siebie opraw oświetleniowych przed ich zabudowaniem (w ramach tzw. zatwierdzeń materiałowych) oraz zastrzegł sobie możliwość odmowy zatwierdzenia zastosowania przez wykonawcę opraw niespełniających parametrów opisanych w przedmiocie zamówienia.

Reasumując, na skutek wniosków wykonawców zawartych w ich pytaniach Zamawiający bardzo znacząco rozszerzył wymagany zakres sprecyzowania treści oferty, de facto przesądzając o tym, że z wyjątkiem opraw parkowych stylizowanych przedmiotem oferty mogą być wyłącznie oprawy już wprowadzone do obrotu, których zgodność z wymaganiami technicznymi w zakresie określonym w Załączniku 2 do Zakresu rzeczowego potwierdzają złożone wraz z ofertą i niepodlegające uzupełnieniu (w trybie art. 107 ust. 2 ustawy pzp) przedmiotowe środki dowodowe w postaci certyfikatów ENEC, ENEC+, ZHAGA D4i, raportów LM-79, LM-80 oraz deklaracji CE.

Należy podkreślić, że choć literalnie w SWZ karty katalogowe zostały również zakwalifikowane do przedmiotowych środków dowodowych, dokumenty te mają przede wszystkim walor treści oferty co do producenta, modelu i parametrów technicznych poszczególnych rodzajów opraw, o których mowa w Tabeli cenowej, niepodlegającej co do zasady jakiegokolwiek zmianie (art. 233 ust. 1 ustawy pzp). Wobec braku zmiany tego ostatniego dokumentu lub Formularza oferty w kierunku sprecyzowania w tym zakresie treści oferty, to właśnie karta katalogowa uzewnętrznia bowiem oświadczenie woli wykonawcy odnośnie oferowanych opraw oświetleniowych.

Przy czym w przypadku opraw parkowych HEX z części I, odmiennie niż dla pozostałych rodzajów opraw, Zamawiający dopuścił zaoferowanie opraw, które zostaną wytworzone specjalnie na potrzeby tego zamówienia. O ile jeszcze w piśmie z 4 sierpnia odmownie odpowiedział na pytanie nr 114, będące wnioskiem o dopuszczenie złożenia dla tych opraw raportów zamiast certyfikatów, o tyle w ramach zmian treści SWZ z 13 sierpnia Zamawiający w ogóle odstąpił od żądania dla opraw parkowych stylizowanych przedmiotowych środków dowodowych. W konsekwencji parametry sprecyzowane w karcie katalogowej dla opraw parkowych HEX nie muszą znaleźć potwierdzenia w istniejących certyfikatach ENEC, ENEC+, ZHAGA D4i i raportach LM-79, LM-80, a nawet nie musi być wystawiona dla nich deklaracja zgodności CE ze zharmonizowanymi zasadniczymi wymaganiami określonymi w odnośnych dyrektywach UE.

Powyżej wywiedziony charakter prawny karty katalogowej w tym przetargu znajduje również uzasadnienie w wynikającym z przepisów ustawy pzp charakterze przedmiotowych środków dowodowych, które co do zasady powinny służyć dodatkowemu potwierdzeniu zgodności przedmiotu oferty z kluczowymi parametrami opisu przedmiotu zamówienia. Żądane przez zamawiającego w dokumentach zamówienia przedmiotowe środki dowodowe muszą być bowiem niezbędne dla przeprowadzenia postępowania, a zarazem proporcjonalne do przedmiotu zamówienia i związane z nim, co wprost wynika z art. 106 ust. 1 i 2 ustawy pzp. Innymi słowy, w tak zakreślonych granicach dopuszczalne jest wymaganie, aby treść oferty miała pokrycie w dokumentach, które nie powstały li tylko na potrzeby danego przetargu, ale mają walor zobiektywizowany, tj. niezależny od woli wykonawcy, jako sporządzone według procedur określonych w normach czy innych systemach odniesienia i służące potwierdzeniu określonych tam parametrów.

{KIO 4965/25}

II. Odnośnie szczegółowych warunków tego zamówienia wynikających z SWZ, treści oferty i przedmiotowych środków dowodowych Pollightu

w kontekście podstawy faktycznej zarzutu dotyczącego odrzucenia tej oferty, z uwzględnieniem złożonych dowodów

Zarzut dotyczący odrzucenia oferty Pollightu w obu częściach za brak zgodności odnośnie klasy ochronności zaoferowanych opraw PN4-LX (parkowa nasadzana) i PZ-LX (parkowa szyszka) – wg treści kart katalogowych klasa II, a w certyfikatach ENEC klasa I.

Brzmienie uzasadnienia faktycznego odrzucenia oferty Pollightu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp [pisownia oryginalna za str. 9 Informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty z 29 października 2025 r.; podkreślenia własne]:

Wykonawca złożył ofertę 25.08.2025r na część 1 i 2. Zamawiający po przeanalizowaniu przedmiotowych środków dowodowych stwierdził, że Wykonawca nie przedłożył: certyfikatu ENEC dla opraw PN4-LX i PZ-LX, powinno być: „PZ-LX” dla oprawy w II klasie ochronności lub karty katalogowej dla opraw PN4-LX i PZ-LX w I klasie ochronności.

Wykonawca POLLIGHT przedstawił ofertę zawierającą karty katalogowe opraw typu PN4-LX oraz PZ-LX, w których opisana jest klasa ochronności: „Klasa ochronności: II (druga)”. Przedłożone Certyfikaty ENEC nie pokrywają się z kartami katalogowymi, ponieważ Wykonawca przedstawił jako środek dowodowy certyfikaty ENEC z oznaczeniem I klasy ochronności dla powyższych typów opraw).

W związku z powyższym nie jest możliwym zestawienie przedmiotowych środków dowodowych tak, aby można było potwierdzić ich kompletność w jakiegokolwiek konfiguracji (dotyczą różnych opraw za sprawą zastosowanych w nich różnych klas ochronności co sam Wykonawca POLLIGHT potwierdza enumeratywnie w przygotowanych przez siebie kartach katalogowych opraw oraz przedłożonych certyfikatach ENEC).

Zamawiający nie dopuścił uzupełnienia żądanych przedmiotowych środków dowodowych, zgodnie z zapisem SWZ w części 8 SWZ pkt 2 niezłożenie przedmiotowych środków dowodowych stanowi podstawę do odrzucenia oferty wykonawcy. Z uwagi na brak wymaganych przedmiotowych środków dowodowych odrzucono ofertę nr 7.

Wszystkie opisane przez Zamawiającego w powyższym uzasadnieniu fakty odpowiadają rzeczywistemu stanowi rzeczy. Co więcej, jak już to powyżej zostało wywiedzione, karta katalogowa w tym postępowaniu zawiera sprecyzowanie przedmiotu oferty. Skoro Pollight zaoferował konkretne modele opraw cechujących się II klasą ochronności, a załączone do oferty certyfikaty ENEC o oznaczeniach PL BBJ/023/2025 (oprawa PN4-LX) i PL BBJ/019/2025 (oprawa PZ-LX), wystawione 8 sierpnia 2025 r. przez Biuro Badawcze ds. Jakości Stowarzyszenia Elektryków Polskich {dalej: „BBJ SEP”} wskazują wyłącznie na I klasę, Zamawiający adekwatnie ustalił, że te przedmiotowe środki dowodowe nie dotyczą zaoferowanych opraw. Jednocześnie poza wszelkim sporem jest fakt, że SWZ nie przewiduje możliwości uzupełniania przedmiotowych środków dowodowych złożonych wraz z ofertą.

Natomiast zawarte piśmie z 5 stycznia 2025 r. oświadczenie BBJ SEP [dowód złożony przez Pollight jako „Pismo ENEC”] – jako wystawcy certyfikatów ENEC o oznaczeniach odpowiednio PL BBJ/023/2025 i PL BBJ/024/2025 oraz P BBJ/019/2025 i PL BBJ/020/2025, dotyczących opraw oświetleniowych drogowych i ulicznych odpowiednio typów PZ-LX i PZ4-LX – że oprawy te według tych certyfikatów występują zarówno w I, jak i II klasie ochronności, wskazuje dodatkowo na dwa certyfikaty. Nie zostały one jednak złożone wraz z ofertą przez Pollight, więc nic nie wnosi do sprawy fakt, że dotyczą one opraw w klasie II.

Dodatkowo Przystępujący SPIE złożył [jako załączniki do mejla z 26 stycznia 2026 r.] certyfikaty ENEC o tych samych oznaczeniach, tj. PL BBJ/023/2025 (oprawa PN4-LX) i PL BBJ/019/2025 (oprawa PZ-LX), co certyfikat załączone do oferty Pollight'u, wskazujące wyłącznie na klasę II ochronności.

Należy zauważyć, że fakt istnienia certyfikatów o tych samych oznaczeniach, które różnią się wyłącznie wskazaną klasą ochronności, budzi wątpliwości co do prawidłowości ich wystawienia, zwłaszcza w sytuacji gdy ich wystawca w powyżej omówionym oświadczeniu wskazuje dodatkowo na certyfikaty o innych oznaczeniach (tj. zawierających nr kolejne w stosunku do tych złożonych wraz z ofertą). Z tak złożonego oświadczenia wynika zatem, że dla opraw w klasie I i II ochronności ta jednostka certyfikująca wystawiła odrębne certyfikaty.

Sytuacja nie ulega zmianie, gdyby nawet przyjąć, że ważne są obie wersje certyfikatów o tych samych oznaczeniach (założenie czysto hipotetyczne, biorąc pod uwagę, że oświadczenie wystawcy certyfikatów ma walor wykładni autentycznej). Niezależnie od tego, która wersja certyfikatów o tych samych oznaczeniach, ale wskazujących na różne klasy ochronności jest prawidłowa, oczywiste jest bowiem, że Zamawiający mógł brać pod uwagę tylko certyfikaty ENEC, które zostały złożone wraz z ofertą, a te wskazują wyłącznie na I klasę ochronności, tj. inną niż wskazana w treści oferty (kartach katalogowych) klasa II. Z kolei Izba ocenia prawidłowość czynności Zamawiającego, więc nie ma znaczenia, czy istnieją certyfikaty ENEC wskazujące na taką samą klasę ochronności jak w treści oferty, w sytuacji gdy nie zostały one przez Pollight załączone do oferty, a warunki tego zamówienia nie przewidują możliwości wezwania do uzupełnienia, czyli w tym przypadku złożenia certyfikatów dotyczących zaoferowanych opraw w II klasie.

W ramach uzasadnienia odwołania [por. pkt 12-30] Pollight powołał się na fakt zamieszczenia na stronach tytułowych kart katalogowych dwóch znaków graficznych, spośród których pierwszy (kwadrat w kwadracie) według normy IEC 60417-5172:2003-02 jest oznaczeniem klasy II, a drugi wg IEC 60417-5019:2006-08 oznakowaniem zacisku łączenia ochronnego, który w przypadku urządzeń klasy I należy połączyć z układem ochronnych połączeń wyrównawczych instalacji. Jest to okoliczność bez znaczenia, gdyż oczywiste jest, że żaden z łącznie 9 symboli graficznych umieszczonych na stronie tytułowej karty katalogowej nie może być podstawą dla ustalenia pisemnej treści oferty. Została ona bowiem jednoznacznie wyrażona zapisami słownymi na dalszych stronach, kolejno co do parametrów: konstrukcyjnych i materiałowych, funkcjonalnych, elektrycznych, fotometrycznych, trwałościowych i innych (w ramach rubryki „Informacje dodatkowe”), wraz z podaniem informacji o rodzaju posiadanych przez oferowaną o takich parametrach opraw certyfikatach i deklaracjach. W szczególności w ramach parametrów elektrycznych zostało określone, że przedmiotem oferty są oprawy II klasy ochronności.

Nie ma również znaczenia bezsporny fakt, że w odniesieniu do wszystkich pięciu rodzajów opraw Zamawiający w Załączniku 2 do Zakresu rzeczowego dopuścił zaoferowanie opraw w klasie ochronności elektrycznej I lub II, w sytuacji

gdy z omówionej powyżej treści kart katalogowych wynika jednoznacznie zaoferowanie opraw parkowych typu nasadzanego i szyszka w drugiej, czyli – co nie jest bez znaczenia – lepszej klasie ochronności elektrycznej.

Odmienne stanowisko wyrażone w powyżej wspomnianym piśmie z 5 stycznia 2026 r. nie może być uznane za istotne, gdyż BBJ SEP może co najwyżej dokonywać wykładni autentycznej wystawianych przez siebie certyfikatów, a nie treści oferty złożonej przez Pollight w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

{KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 4995/25, KIO 5007/25}

III. Odnośnie szczegółowych warunków tego zamówienia wynikających z SWZ
treści oferty i przedmiotowych środków dowodowych LUG
w kontekście podstawy faktycznej zarzutów z odwołań Pollightu, SPIE, ZUE i Energi dotyczących zaniechania
odrzućenia oferty LUG, z uwzględnieniem złożonych dowodów

Odwołania zawierają zarzuty dotyczące zaniechania odrzucenia wybranej w obu częściach oferty LUG Services, które w uproszczeniu sprowadzają się do następujących twierdzeń:

- 1.{KIO 4965/25} W raportach LM-79, które zostały złożone dla opraw z części I: 1) Acona (parkowa szyszka) 2) Sava C wersja M (przewieszkowa), 3) Urbino LED S (drogowa), występują nieprawidłowości (w tym w zestawieniu z dotyczącymi ich certyfikatami ENEC), które należy poczytać za niezłożenie tego przedmiotowego środka dowodowego dla tych zaoferowanych opraw (skutkujące odrzuceniem oferty jako niezgodnej z warunkami zamówienia na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp) z tym że dla opraw: ad 1) i 2) chodzi o wewnętrzną sprzeczność dat pojawiających się w raportach LM-79 i niespójność z innymi datami, ad 3) zachodzi niezgodność pomiędzy raportem LM-79 a certyfikatem ENEC w zakresie źródła światła.
- 2.{KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 5007/25} Oprawa Lux Hexa (parkowa stylizowana) z części I – zaoferowana przez LUG oprawa ma powstać specjalnie na potrzeby tego zamówienia, więc na moment złożenia oferty nie posiada certyfikatu ENEC i brak dla niej plików obliczeń fotometrycznych na stronie producenta lub dystrybutora.
- 3.{KIO 4988/25, KIO 5007/25} Oprawa Lux Hexa (parkowa stylizowana) z części I – ponieważ zaoferowana przez LUG oprawa ma powstać specjalnie na potrzeby tego zamówienia, nie spełnia wymogu wyposażenia w gniazdo Zhaga (brak zgodności ze standardem Zhaga-D4i), gdyż wymagane było potwierdzenie tego na stronie Zhaga Consortium (tj. posiadanie tego certyfikatu na dzień złożenia oferty), więc nie ma znaczenia oświadczenie o spełnieniu tego wymogu zawarte w karcie katalogowej.
- 4.{KIO 4995/25} Brak dla opraw z obu części: 1) Avenida Heritage Lens LED (parkowa nasadzana), 2) Acona (parkowa szyszka) wymaganych dyfuzorów PMMA pod panelem LED, z uwagi na rozbieżność pomiędzy potwierdzeniem przez LUG w kartach katalogowych zastosowania takiego dyfuzora PMMA wewnętrznego a opisami układu optycznego w raportach LM-79.
- 5.{KIO 4995/25} Występowanie w oprawie Sava (parkowa przewieszana) innego (zamek obrotowy) niż wymagany (klamra lub klips) systemu zapięcia umożliwiającego otwarcie oprawy bez użycia narzędzi.

Ad 1. {KIO 4965/25}

Załącznik 2 do Zakresu rzeczowego cz. I w odniesieniu do opraw przewieszkowych i parkowych typu szyszka zawiera m.in. tożsamo określone wymaganie: *Nominalny strumień świetlny, bryła fotometryczna, napięcie i natężenie prądu zasilania, moc nominalna oraz sprawność lm/W musi być potwierdzona poprzez dostarczenie raportu LM-79, LM-80 [odpowiednio punkt 12 pkt 2 i punkt 13 pkt 3].*

W piśmie z 13 sierpnia 2025 r. Zamawiający udzielił następujących wyjaśnień odnośnie pytań i wniosków dotyczących tego wymagania [pisownia oryginalna; podkreślenia własne].

Po pierwsze, w ramach pytania nr 194 wykonawca zwrócił uwagę, że: (...) *O ile raport LM-79 potwierdza przytoczone przez Zamawiającego parametry opraw oświetleniowych, tak raport LM-80 dotyczy trwałości źródeł światła i nie zawiera informacji takich jak bryła fotometryczna, napięcie i natężenie prądu zasilania oprawy, czy mocy nominalnej i skuteczności świetlnej oprawy. Prosimy o potwierdzenie, że wymagany do przedłożenia w ramach przedmiotowych środków dowodowych raport LM-80 ma potwierdzać wymagania dotyczące trwałości strumienia świetlnego w oferowanych przez Wykonawców oprawach oświetleniowych.* Na co Zamawiający odpowiedział, co następuje: *W zakresie przedmiotowych środków dowodowych w postaci raportów LM-79 oraz LM-80 Zamawiający nie stawia wymogu potwierdzenia tych samych parametrów opraw jednocześnie w obu raportach.*

Po drugie, zostało zadane pytanie nr 215: Czy Zamawiający dopuszcza, aby raport LM-79 został dostarczony dla oprawy o najwyższej mocy z danej rodziny opraw? Dostarczanie osobnych raportów LM-79 dla każdej wersji oprawy w przypadku dużej liczby wariantów byłoby niezasadne organizacyjnie i kosztowo. Oprawy z tej samej rodziny mają tożsamą konstrukcję mechaniczną i układ optyczny, a różnice wynikają wyłącznie z mocy i liczby modułów LED, co nie wpływa istotnie na charakterystyki fotometryczne. Z tego względu przyjęcie raportu LM-79 dla wersji o najwyższej mocy jako reprezentatywnego jest rozwiązaniem powszechnie stosowanym w branży. Zamawiający ustosunkował się pozytywnie do

powyższego wniosku, tj. wyjaśnił, że: ...do oferty wymagać będzie złożenia raportów LM-79 dla każdego z typów opraw oświetleniowych wchodzących w przedmiot zamówienia (jako typ opraw Zamawiający rozumie nazwę własną modelu/grupy opraw nadaną przez ich Producenta).

Reasumując, Zamawiający, zwłaszcza w odpowiedzi na drugie z powyższych pytań, złagodził wymaganie odnośnie raportu LM-79, skoro dopuścił złożenie tego przedmiotowego środka dowodowego również w odniesieniu do grupy opraw, do której zalicza się dany rodzaj oprawy, a nie dla każdego modelu oferowanej oprawy, nad czym Pollight formułując zarzuty względem oferty LUG, przeszedł do porządku dziennego.

Z uzasadnienia odwołania wynika następujące uszczegółowienie zarzutów dotyczących poszczególnych opraw zaoferowanych przez LUG:

Ad 1)

Odnośnie raportu LM-79 złożonego dla oprawy Acona Pollight szczegółowo opisano (z powołaniem się na osadzone w tekście rzuty ekranu odnośnych fragmentów powoływanych jako dowody dokumentów), na czym polegają niespójności dat występujących w tym dokumencie, w tym w zestawieniu z certyfikatem ENEC [por. pkt 33-45 uzasadnienia], które sprowadzają się do tego, że: 1) data wydania raportu widniejąca na pierwszej stronie to 17.05.2023, 2) data przeprowadzenia badań widniejąca na pierwszej stronie to 11.07.2023, 3) data uszczegółowienia raportu zawartego na str. 2-13, który obejmuje wymagane parametry to 07.01.2020 (czyli 3,5 roku wcześniej), 4) oprawa pojawiła się w ofercie LUG w 2023 r., 5) certyfikat ENEC nr 0348/ENEC/24 jest z 27.02.2024 r. (czyli 4 lata po wykonanych testach LM-79 oraz kilka miesięcy po wprowadzeniu oprawy do obrotu) LUG. Z czego w odwołaniu wysnuto wniosek, że oprawa badana w ramach przedłożonego raportu LM-79 z 2020 r. nie była jeszcze wprowadzona do produkcji ani nie posiadała jeszcze certyfikatu ENEC, zatem nie można stwierdzić, że te dwa przedmiotowe środki dowodowe dotyczą zaoferowanej oprawy parkowa Acona. Dodatkowym potwierdzeniem ma być niezgodność wymiarów badanej w LM-79 oprawy z wymiarem zadeklarowanym w karcie katalogowej (czyli *de facto* w treści oferty).

Ad 2)

Z kolei analogiczne zastrzeżenia odnośnie lub w kontekście raportu LM-79 złożonego dla oprawy Sava C typ M, również szczegółowo opisane (w tym z powołaniem się na osadzone w tekście rzuty ekranu odnośnych fragmentów powoływanych jako dowody dokumentów) [por. pkt 46-61 uzasadnienia], sprowadzają się do tego, że: 1) data wydania raportu widniejąca na pierwszej stronie to 17.05.2023, 2) data przeprowadzenia badań widniejąca na pierwszej stronie to 03.08.2023, 3) data uszczegółowienia raportu zawartego na stronach 2-13, gdzie uwidoczniono wymagane parametry, to 07.01.2020 (czyli ok. 3,5 roku wcześniej), 4) oprawa została zaprojektowana i wprowadzona do oferty LUG w skutek postępowania na modernizację oświetlenia w Warszawie, przy czym 13.01.2021 zawarto umowę, 5) oprawa uzyskała pierwszy certyfikat ENEC 06.12.2021 (zatem po wykonaniu testów LM-79 w 2020 r.). Stąd w odwołaniu podsumowano, że w rzeczywistości zaoferowana oprawa Sava C typ M w 2020 r. jeszcze nie istniała i nie posiadała certyfikatu ENEC, więc nie mogą jej dotyczyć te dwa spośród złożonych dla niej przedmiotowych środków dowodowych. Dodatkowym potwierdzeniem ma być niezgodność indeksów dla tej oprawy pomiędzy raportem LM-79 a certyfikatem ENEC.

Ad 3)

Natomiast w odniesieniu do oprawy Urbino LED S zestawienie złożonych dla tej oprawy raportu LM-79 i certyfikatu ENEC ma prowadzić do wniosku, że nazwa źródła światła opisanego w raporcie LM-79 nie występuje na liście komponentów stanowiącej załącznik do certyfikatu ENEC, a co najmniej nie daje się powiązać z żadnym z wyszczególnionych tam komponentów.

Jednakże LUG w piśmie procesowym z 5 stycznia 2026 r. przekonująco odniósł się do powyższych twierdzeń, w tym wykazując bezzasadność i dowolność wniosków wysnutych przez Odwołującego w oparciu o daty występujące w zakwestionowanych przez niego raportach LM-79 [por. pkt 2.1-2.12 oprawa Acona, pkt 2.13-2.26 oprawa Sava C wersja M i pkt 2.27-2.30 oprawa Urbino LED S]:

Ad 1)-3)

LUG Light Factory sp. z o.o. jako producent zaoferowanych opraw posiada własne laboratoria badawcze i stosuje opracowane przez siebie formularze (wzory) dokumentów, według wewnętrznej procedury i zgodnie z wymaganiami normy ISO 17025 dotyczącej zarządzania systemem jakości laboratorium, która wymaga aby formularze raportów z badań były identyfikowalne. Stąd oznaczenie „F-03/MB-13032-4+A1-2019” oraz nr wydania „01” identyfikują konkretny wzór formularza i jego wersję, natomiast podana data wydania wskazuje na to, kiedy wzór formularza został wydany i wszedł do obiegu. W konsekwencji inna, w tym późniejsza, data przeprowadzenia badania i wydania raportu, która została wpisana do tego formularza nie prowadzi do jakiegokolwiek wewnętrznej sprzeczności w treści zakwestionowanych raportów LM-79.

W przypadku badania LM-79 wpływ na wyniki mają jedynie komponenty elektryczne i optyczne tzn. moduł LED, zastosowane diody, zasilacz, soczewki odbłyśniki, klosze, przesłony itp.

Ad 1)

Różnica w nagłówkach na pierwszej i kolejnych stronach wynika z błędu ludzkiego przy formatowaniu nagłówków w formularzu. Do obiegu został wprowadzony formularz ze zmienionymi danymi tylko na pierwszej stronie, co zostało uwzględnione przy sporządzaniu raportów z badań powstałych po wykryciu tego błędu. Natomiast raporty dotychczas wydane i nie były zmieniane, tj. pozostały w oryginalnej formie. Jednocześnie ta rozbieżność w nagłówku nie żadnego wpływu na wyniki przeprowadzanych badań.

Konstrukcja oprawy Acona umożliwia wykonanie badania LM-79 bez części montażowej, co jest konieczne w sytuacji, gdy urządzenie pomiarowe goniofotometr typu C-gama wymusza pomiar w pozycji poziomej, a gwint uchwytu oprawy Acona uniemożliwia jej prawidłowe zamontowanie na urządzeniu pomiarowym. W konsekwencji zmienia się w tym wymiar samej oprawy (wysokość), co znalazło swoje odzwierciedlenie w raporcie. Przede wszystkim w żaden sposób nie dyskredytuje to raportu z badania, gdyż pozostałe, istotne dla badań komponenty (źródło światła, soczewka, dyfuzor zewnętrzny, zasilacz) pozostają bez zmian.

Ad 2)

Indeksy podawane w raportach LM-79 przedstawionych przez LUG są nadawane przez producenta zgodnie z jego wewnętrznymi procedurami identyfikacji produktów na potrzeby sprzedaży i nie stanowią elementu systemu certyfikacji. Natomiast w certyfikacie ENEC określona jest struktura indeksu, dzięki której możliwe jest jednoznaczne odczytanie parametrów opraw objętych certyfikacją. Przy czym oba indeksy są umieszczane na etykiecie oprawy, co umożliwia odbiorcy jednoznaczną identyfikację zarówno posiadania przez nią certyfikacji, jak i powiązanie jej z odpowiednim raportem z badań LM-79. Laboratorium przeprowadzające te ostatnie badania nie ma obowiązku posługiwania się indeksem ENEC, gdyż jego obowiązki ograniczają się do przeprowadzenia badań w wymaganym zakresie i sporządzenia raportu identyfikującego produkt zgodnie z danymi przedstawionymi przez producenta. Reasumując, indeks nadawany przez producenta oraz indeks ENEC stanowią dwie odrębne i niezależne odsiebie klasyfikacje, funkcjonujące w różnych celach i zgodnie z odmiennymi procedurami, stąd nie można ich utożsamiać.

Ad 3)

W raporcie LM-79 wskazano wewnętrzny indeks produkcyjny komponentu „moduł LED”, który w certyfikacie ENEC widnieje pod indeksem certyfikacyjnym ML2167131.W730.01A. Oba oznaczenia jednoznacznie identyfikują ten sam produkt – moduł LED składający się z 12 diod Luxeon. O ile raport LM-79 zawiera nazwę źródła światła, o tyle dokumentacja certyfikacyjna posługuje się indeksem certyfikacyjnym. Są to odmienne oznaczenia, stąd nieuprawnione są zatem wnioski wysnute w odwołaniu z samego zestawienia tych dwóch typów oznaczeń.

Ad 1)-3)

Powyższe okoliczności podniesione przez Przystępujący LUG należało uznać za odzwierciedlające rzeczywisty stan rzeczy w sytuacji, gdy Odwołujący Pollight, na którym spoczywał udowodnienia swoich twierdzeń, temu nie sprostął, poprzestając na dowolnie wyprowadzonych w uzasadnieniu odwołania wnioskach. Oczywiście jest, że Odwołujący nie dysponując wiedzą o faktach, które podniósł Przystępujący, nie może autorytatywnie wypowiadać się co do znaczenia poszczególnych dat czy indeksów w przedmiotowych środkach dowodowych złożonych przez LUG.

Ad 2. {KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 5007/25} i 3. {KIO 4988/25, KIO 5007/25}

Odwołania Pollightu, SPIE i Energi zawierają zarzut, którego wspólna podstawa faktyczna sprowadza się do podnoszenia, że zaoferowane przez LUG jako parkowa stylizowana (in. parkowa HEX) oprawa Lucera HEX nie spełniają następujących wymagań określonych w Załączniku 2 do Zakresu rzeczowego cz. I w pkt 5. Wymagania stawiane oprawom stylizowanym LED, w obszarach ścisłej ochrony konserwatorskiej:

- *Stopień odporności klosza na uderzenia mechaniczne: IK09. Wymagane jest potwierdzenie udarność w certyfikacie ENEC.*
- *Szczelność komory optycznej/komory elektrycznej: IP66. Wymagane jest potwierdzenie szczelności w certyfikacie ENEC.*
- *Oprawa musi posiadać aktualny certyfikat akredytowanego ośrodka badawczego potwierdzający wykonanie wyrobu zgodnie z Normami zharmonizowanymi z Dyrektywą LVD (PN-EN 60598-1/PN-EN 60598-2-3) oraz zachowanie reżimów produkcji i jej powtarzalności, zgodnie z Typem 5 wg ISO/IEC 17067. Certyfikat musi zawierać adres fabryki – certyfikat ENEC.*
- *Dostępność plików fotometrycznych (np. format .Ldt, .les). Pliki zamieszczone na stronie internetowej producenta lub dystrybutora pozwalające wykonać sprawdzające obliczenia fotometryczne w ogólnodostępnych oświetleniowych programach komputerowych (np. Dialux, Relux).*

Dodatkowo odwołania SPIE i Energi zawierają zarzut dotyczący niespełniania przez oprawę Lucera HEX z oferty LUG jeszcze jednego wymagania następująco sformułowanego w Załączniku 2 do Zakresu rzeczowego cz. I w pkt 5. Wymagania stawiane oprawom stylizowanym LED, w obszarach ścisłej ochrony konserwatorskiej:

- *Oprawa musi posiadać certyfikat Zhaga-D4i, publikowany na oficjalnej stronie ZHAGA Consortium*

<https://www.zhagastandard.org>

Niezależnie od różnic treściowych pomiędzy wywodami zawartymi w uzasadnieniach poszczególnych odwołań [zob. pkt 69-75 odwołania Pollightu, pkt 25-46 odwołania SPIE, całość uzasadnienia odwołania Energii] bazują one na przyjęciu założenia, że z przytoczonych powyżej sformułowań zawartych w pkt 5 Załącznika 2 do Zakresu rzeczowego cz. I wynika, że również zaoferowana jako parkowa ozdobna oprawa musi na dzień złożenia oferty spełniać te wymagania, tj. posiadać certyfikaty ENEC i Zhaga-D4i Przy czym założenie to zdaje się opierać li tylko na użyciu frazy „oprawa musi posiadać” w odniesieniu do tych certyfikatów, przy jednoczesnym przejściu do porządku dziennego nad tym, że w pkt 5 Załącznika 2 do Zakresu rzeczowego cz. I określono parametry opraw parkowych stylizowanych i zakres wymaganego ich potwierdzenia m.in. w stosownych certyfikatach. Natomiast, czy i w jakim zakresie dokumenty te są żądane przez Zamawiającego jako przedmiotowe środki dowodowe składane wraz z ofertą, wynika z postanowienia pkt 2 części 8 SWZ, którego treść dodatkowo została odzwierciedlona w pkt 13 Formularza oferty.

Jak to już bowiem wynika z ustaleń w pkt I, przyjęte w uzasadnieniu odwołań powyższe założenie nie znajduje oparcia w ostatecznym brzmieniu warunków dla części I zamówienia, tj. uwzględniającym przede wszystkim zmiany i wyjaśnienia treści SWZ z 13 sierpnia 2025 r. Ich znaczenie w uzasadnieniach odwołań zostało oczywiście błędnie zinterpretowane jako jedynie przesunięcie na etap wykonania umowy złożenia Zamawiającemu certyfikatów ENEC czy Zhaga-D4i, które jednak zaoferowana oprawa parkowa HEX musi posiadać, tak jak pozostałe cztery rodzaje opraw, w chwili złożenia oferty. Tymczasem wprowadzone przez Zamawiającego zmiany, dotyczące przecież wyłącznie oprawy parkowej stylizowanej, nota bene „celem uniknięcia wątpliwości...”, polegały właśnie na odstąpieniu od wymagania złożenia jakichkolwiek przedmiotowych środków dowodowych. Jak to zostało również już ustalone w pkt I, karta katalogowa w tym postępowaniu ma przede wszystkim walor treści oferty, gdyż to z niej wynika, jaka konkretnie oprawa jest przedmiotem oferty. Stąd, odmiennie niż w przypadku pozostałych rodzajów opraw, dopuszczalne było zaoferowanie oprawy parkowej HEX, która zostanie specjalnie wykonana na potrzeby tego zamówienia W konsekwencji dopiero na etapie jego realizacji Zamawiający otrzyma certyfikaty ENEC czy Zhaga-D4i oraz pozytywną opinię konserwatora zabytków, na podstawie których zatwierdzi model oprawy do zamontowania.

Powyższą interpretację ostatecznego brzmienia postanowienia pkt 2 części 8 SWZ (odzwierciedlonego w pkt 13 Formularza ofertowego) potwierdza również to, że Zamawiający poinformował w piśmie z 13 sierpnia 2025 r. o tej zmianie treści SWZ, polegającej na odstąpieniu od wymagania dla opraw parkowych stylizowanych potwierdzenia treści oferty przedmiotowymi środkami dowodowymi, m.in. w ramach odpowiedzi nr 199.

Została ona udzielona w związku z wnioskiem wykonawcy zawartym w następująco sformułowanym pytaniu nr 199 [pisownia oryginalna, podkreślenia własne]: Dotyczy odpowiedzi na pytania nr 33 oraz 114 z dnia 05-08-2025r., odnoszącej się do opraw stylizowanych LED, w obszarach ścisłej ochrony konserwatorskiej: Z udzielonej przez Zamawiającego odpowiedzi wynika jednoznacznie, że do obowiązku wykonawcy będzie zatwierdzenie stosowania oprawy oświetleniowej w obszarze ścisłej ochrony konserwatorskiej. Oznacza to, że wykonawcy muszą oszacować cenę oprawy, którą będą musieli stworzyć/ dostosować według indywidualnych wytycznych Konserwatora zabytków Wobec tego oczywistym jest, że taki produkt nie będzie w chwili składania ofert posiadał certyfikatu ENEC, który jest wydany dla konkretnej rodziny oprawy i potwierdza m.in. powtarzalność procesu produkcji. Skoro Zamawiający określił swoje indywidualne wymagania względem wizerunku opraw winien był to uwzględnić w swoich wymaganiach. Wobec powyższego wnoszę o wykreślenie konieczności przedstawienia wraz z ofertą certyfikatu ENEC dla oprawy w obszarach ścisłej ochrony konserwatorskiej i przeniesienie tego obowiązku na czas zatwierdzania wniosków materiałowych przed rozpoczęciem prac.

Ze zmiany tej skorzystał LUG, który w karcie katalogowej wskazuje m.in. na to, że typ optyki zostanie dostosowany na etapie realizacji, określa parametry techniczne zgodne z pkt 5 Załącznika 2 do Zakresu rzeczowego cz. I, a jednocześnie nie powołuje się na to, że oferowana oprawa Lucera HEXA posiada już certyfikaty ENEC i Zhaga-D4i potwierdzające parametry, których miały dotyczyć te przedmiotowe środki dowodowe. Jednocześnie nie tylko nie stoi to na przeszkodzie zobowiązaniu się przez LUH do wyposażenia oferowanej oprawy w niskonapięciowe gniazdo Zhaga zgodne ze standaryzacją D4i, ale wręcz sprecyzowanie w tym zakresie treści oferty było konieczne, aby potwierdzić zgodność z tym parametrem opisu przedmiotu zamówienia Należy to jednak odróżnić od certyfikacji tego rozwiązania, która może być egzekwowana dopiero na etapie wykonywania umowy.

Nie ma zatem znaczenia, że nieprzekonujące i nielogiczne są twierdzenia zawarte w piśmie procesowym z 5 stycznia 2025 r. do sprawy KIO 4988/25 [por. pkt 3.2-3.4]. Otóż według Przystępującego LUG ponieważ model oprawy Lucera Hexa zalicza się do rodziny opraw Lucera, obejmuje go również uprzednia certyfikacja dotycząca innych modeli opraw z tej rodziny. Skoro przedmiotem oferty jest model oprawy, który dopiero powstanie na potrzeby tego zamówienia, nie sposób zarazem *a priori* twierdzić, że jest on już certyfikowany co do wyposażenia w gniazdo Zhaga-D4i.

Z kolei *ad absurdum* prowadzi przy tym argumentacja odwołania SPIE [por. pkt 37-41 uzasadnienia], że ponieważ „D4i” stanowi znak towarowy Zhaga Consortium (co zresztą nie zostało udowodnione), LUG nie był uprawniony do

wskazania go w treści oferty, gdyż to samo należałoby odnieść do użycia tego oznaczenia przez Zamawiającego w Załączniku 2 do Zakresu rzeczowego. Przede wszystkim oczywiste jest, że do użycia znaku towarowego w tym przypadku dojdzie dopiero przy opatrzeniu nim gotowego wyroby na etykiecie czy tabliczce znamionowej.

Skoro dla oprawy parkowej stylizowanej nie było wymagane istnienie i złożenie certyfikatów ENEC czy Zhaga-D4i, tym bardziej nie sposób, aby wymagać dla zaoferowanej przez LUG oprawy Lucera Hexa, która dopiero powstanie według specyfikacji sprecyzowanej w treści oferty, dostępności plików fotometrycznych na stronie internetowej producenta lub dystrybutora.

Niezależnie od powyższego sposób określenia tego ostatniego wymagania budzi wątpliwości co do sposobu i momentu jego weryfikacji w odniesieniu do pozostałych czterech rodzajów opraw, skoro Zamawiający, odmiennie niż np. w przypadku certyfikacji Zhaga-D4i, nie zażądał złożenia wraz z ofertą jakiegokolwiek potwierdzenia (choćby w postaci zrzutu ekranu) zamieszczenia plików fotometrycznych dla oferowanej oprawy. A przecież na wywodzeniu obowiązku potwierdzenia przedmiotowymi środkami dowodowymi spełniania parametrów na dzień złożenia oferty zasadzają się zarzuty podnoszone w odwołaniach. W konsekwencji wątpliwe jest, aby przy braku określenia materialnego sposobu potwierdzenia dostępności plików fotometrycznych na stronach internetowych, wymaganie to było egzekwowalne jako przedmiotowy środek dowodowy. Wręcz przeciwnie, przedstawione uwarunkowania faktyczne przemawiają za tym, że Zamawiający będzie mógł to egzekwować dopiero na etapie realizacji umowy.

Ad 4. {KIO 4995/25}

Odwołanie ZUE zawiera zarzut, że zaoferowane przez LUG w obu częściach zamówienia oprawy: 1) Avenida Heritage Lens LED (parkowa nasadzana), 2) Acona (parkowa szyszka) nie są wyposażone w wymagane dyfuzory PMMA pod panelem LED, których zastosowanie zostało co prawda oświadczone w kartach katalogowych, czemu jednak przeczą opisy układów optycznych w złożonych dla tych opraw raportach LM-79.

Poza wszelkim sporem jest, że Załączniki 2 do Zakresu rzeczowego, odpowiednio w pkt 1. Wymagania stawiane oprawom parkowym LED, nasadzonym i pkt 3. Wymagania stawiane oprawom parkowym LED typu „szyszka”, od początku zawierały m.in. następująco określone wymagania:

- Materiał klosza zewnętrznego: PC. [dla oprawy nasadzonej]
- Materiał klosza zewnętrznego: przezroczysty z PC w kształcie „szyszki”.
- Wewnętrzny dyfuzor wykonany z PMMA, umieszczony pod panelem LED w celu ograniczenia zanieczyszczenia światłem.
- Nominalny strumień świetlny, bryła fotometryczna, napięcie i natężenie prądu zasilania, moc nominalna oraz sprawność lm/W musi być potwierdzona poprzez dostarczenie raportu LM-79, LM-80.

Przy czym wymaganie odnośnie dyfuzora było przedmiotem następującego wniosku wykonawcy i zmiany treści SWZ z 4 sierpnia 2025 r., ujętych jako pytanie i odpowiedź nr 104:

Zamawiający wymaga, aby „Wewnętrzny dyfuzor wykonany z PMMA, umieszczony pod panelem LED w celu ograniczenia zanieczyszczenia światłem.”. Pragniemy poinformować, że zgodnie z aktualnymi standardami rynkowymi w branży oświetleniowej, czołowi producenci stosują również zaawansowane układy optyczne wykorzystujące soczewki wykonane z tworzywa PC (poliwęglan) stabilizowanego UV. Tworzywo PC charakteryzuje się bardzo dobrymi właściwościami optycznymi oraz wysoką odpornością mechaniczną i termiczną, co sprawia, że jest ono szeroko stosowane w oprawach oświetleniowych o wysokiej jakości, również w aplikacjach zewnętrznych i wymagających optymalnego ukierunkowania strumienia świetlnego. W związku z powyższym, wnosimy o dopuszczenie w ramach niniejszego postępowania opraw oświetleniowych wyposażonych w soczewki wykonane z tworzywa PC stabilizowanego UV jako równoważnego rozwiązania do wskazanego w SIWZ materiału PMMA.

Zamawiający zgodnie z art. 137 ust 1 zmienił treść Specyfikacji Warunków Zamówienia (SWZ) poprzez doprecyzowanie, że poza soczewkami kształtującymi bryłę fotometryczną, wymaga dodatkowego, wewnętrznego dyfuzora. Dopuszcza się materiał PC stabilizowany UV.

Następnie w ramach wyjaśnień treści SWZ z 13 sierpnia 2025 r. Zamawiający w ramach pytania i odpowiedzi nr 213 ustosunkował się do kolejnego wniosku wykonawcy dotyczącego tego wymagania:

Prosimy o potwierdzenie, że Zamawiający dopuszcza zastosowanie opraw nasadzanych i typu szyszka bez wewnętrznego dyfuzora z PMMA, o ile oprawy te charakteryzują się wskaźnikiem ULOR < 3% i kierunkową optyką ograniczającą emisję światła w górę, zgodnie z wymaganiami Rozporządzenia Komisji (UE) 2019/2020. Pragniemy poinformować, że wewnętrzny dyfuzor z PMMA jest jedną z metod ograniczania zanieczyszczenia światłem, jednak nie jedyną. Obecne technologie optyczne umożliwiają osiągnięcie wymaganych parametrów bez stosowania dodatkowego klosza. Wskaźnik ULOR < 3% jest zgodny z zasadami ekoprojektu i zapewnia minimalne rozpraszanie światła w kierunku nieba. Dopuszczenie takich opraw zwiększy konkurencyjność postępowania, nie obniżając standardu ochrony środowiska. Wykonawca może przedstawić dokumentację potwierdzającą spełnienie tych warunków.

Zamawiający podtrzymuje zapisy SWZ. Przedmiotowy wymóg ma na celu ograniczenie rozpraszania światła w

niepożądanych kierunkach (w szczególności w stronę zabudowy mieszkalnej).

Reasumując, ostatecznie Zamawiający w następujący sposób ukształtował wymogi związane z podstawowym i dodatkowym dyfuzorem opraw parkowych (nasadzanej i typu szyszka): oprócz klosza zewnętrznego wykonanego z tworzywa sztucznego typu PC (poliwęglanu) zastosowany ma być wewnętrzny dyfuzor wykonany również z poliwęglanu lub PMMA, tj. innego tworzywa sztucznego, pierwotnie jedynego dopuszczonego. Jednocześnie wymagał dla oprawy w takiej konfiguracji elementów optycznych złożenia raportu LM-79 m.in. w celu potwierdzenia właściwej bryły fotometrycznej.

Natomiast oczywiście bezpodstawne są wnioski wysnute w piśmie procesowym LUG z 5 stycznia 2026 r. (do sprawy KIO 4995/25) z zacytowanych powyżej pytania i odpowiedzi nr 104 (co znamienne – przy jednoczesnym przywołaniu odpowiedzi nr 213 w sposób wybiórczy i bez kontekstu zadanego pytania) [pisownia oryginalna za pkt 3.8 i 3.9], że ...funkcję dyfuzora wewnętrznego pełni również same elementy układu optycznego..., aby po przytoczeniu brzmienia pytania i odpowiedzi nr 104 wywieść, że ...zarówno w oprawie ACONA jak i oprawie AVENIDA wewnętrzny dyfuzor jest elementem układu optycznego. Tymczasem łącznie ze zmiany i wyjaśnień treści SWZ opatrzonych odpowiednio nr 104 i 213 jednoznacznie wynika, że Zamawiający nie wyraził zgody, aby bryła fotometryczna kształtowana była przez zaawansowane układy optyczne wykorzystujące jedynie soczewki wykonane z poliwęglanu stabilizowanego UV, choćby zdolne do optymalnego ukształtowania strumienia świetlnego i ograniczenia zanieczyszczenia światłem, podtrzymując wymaganie zastosowania dodatkowo wewnętrznego dyfuzora. Natomiast Zamawiający zgodził się na to, aby ten wewnętrzny dyfuzor, czyli dodatkowy wewnętrzny klosz, mógł być wykonany z poliwęglanu stabilizowanego UV. Innymi słowy, jedyna zmiana polegała na dopuszczeniu wykonania wewnętrznego dyfuzora (klosza) z poliwęglanu, a nie tylko z PMMA.

Nie zostało zaprzeczone, że jak zostało to wywiedzione w uzasadnieniu odwołania ZUE [por. pkt 2.19-2.23] bryła fotometryczna oprawy świetlnej wyposażonej w określony układ optyczny obrazuje, jak ukierunkowane przez nią światło rozchodzi się w przestrzeni. Bryłę fotometryczną bada się w oparciu o międzynarodową normę IEC LM-79-19, która reguluje metodologię pomiarów fotometrycznych i elektrycznych źródeł LED, przy uwzględnieniu dodatkowo europejskiej normy EN 13032-4:2015+A1:2019. Dokument przebiegu i wyników tych pomiarów odnośnie m.in. właściwości fotometrycznych, w tym rozchodzenia się światła z oprawy wyposażonej w konkretny układ optyczny w skrócie potocznie nazywa się raportem LM-79. W konsekwencji opisane w nim wyniki pomiarów odnoszą się do oprawy identyfikowalnej dzięki podaniu wszystkich danych technicznych, które mają znaczenie dla przebiegu i rezultatów badania. Przy czym oczywiste jest, że określone kształtowanie się bryły fotometrycznej oprawy wynika z zastosowanego w niej układu optycznego. Jego elementami są zawsze kolejno: źródło światła, soczewki i klosz zewnętrzny, a dodatkowo może on obejmować, jak to było wymagane w tym przetargu dla omawianych rodzajów opraw parkowych, wewnętrzną przesłonę. Przy czym zarówno zewnętrzny klosz, jak i taka wewnętrzna przesłona stanowią dyfuzory źródła światła przechodzącego przez soczewki kształtujące łącznie bryłę fotometryczną.

Jednocześnie Przystępujący LUG sam podniósł (nie ma znaczenia, że w kontekście zarzutów odwołania Pollightu) [zob. ad 1. ad 1)-3) powyżej za pkt 2.11 pisma procesowego z 5 stycznia 2026 r. do sprawy KIO 4965/25], że w przypadku badania LM-79 wpływ na wyniki mają jedynie komponenty elektryczne i optyczne tzn. moduł LED, zastosowane diody, zasilacz, soczewki odbłyśniki, klosze, przesłony itp.

W konsekwencji za niesporne należy uznać, że na potrzeby badania LM-79 ma również znaczenie, czy, ile i jaki typ dyfuzorów zostało zastosowanych w układzie optycznym, gdyż jest to element, który wpływa na wykazywaną tym przedmiotowym środkiem dowodowym bryłę fotometryczną.

Skoro wymagany dodatkowy dyfuzor istotnie wpływa na bryłę fotometryczną, zgoda Zamawiającego (w odpowiedzi nr 215 wyjaśnień treści SWZ z 13 sierpnia 2025 r.) na złożenie dla danego rodzaju opraw reprezentatywnego dla oferowanej rodziny (typu) opraw raportu LM-79 nie oznacza, że mógł być to raport odnoszący się do innego niż wymagany i zaoferowany układ optyczny oprawy. Jak to uzasadniał w pytaniu nr 215 wykonawca, oprawy z tej samej rodziny mają tożsamą konstrukcję mechaniczną i układ optyczny, a różnice wynikające wyłącznie z mocy i liczby modułów LED nie wpływają istotnie na charakterystyki fotometryczne.

Poza wszelkim sporem jest również fakt, że PMMA to skrót od polimetakrylanu metylu czyli tzw. szkła akrylowego czy szkła organicznego, potocznie zwanego, plexiglasem, pleksi czy metapleksem, tj. tworzywa sztucznego cechującego się właśnie dużą przezroczystością w zakresie światła widzialnego. Z kolei PC (skrót od ang. polycarbonates), czyli poliwęglany, również cechują się dużą przezroczystością, a przy tym znacznie większą odpornością mechaniczną, to inne tworzywo sztuczne niż PMMA.

Wobec jednoznacznego brzmienia treści oferty LUG odnośnie oferowanych opraw parkowych Avenida Heritage Lens LED i Acona, tj. wskazującej na wyposażenie ich w poliwęglanowy klosz oraz dyfuzor PMMA umieszczony pod panelem LED [por. karty katalogowe tych opraw złożone dla obu części, rubryki Dane optyczne i Dane ogólne], oczywiste jest, że również złożone dla tych opraw raporty LM-79 muszą odzwierciedlać zastosowanie takiego, czyli pierwotnie

jedynego dopuszczonego w SWZ, rozwiązania dyfuzora. Dodatkowo w ramach załączników nr 1 do kart katalogowych tych opraw, których brzmienie sprowadza się do powielenia treści załączników nr 2 do zakresów rzeczowych SWZ, w szczególności LUG potwierdził wyposażenie tych opraw w *Wewnętrzny dyfuzor wykonany z PMMA, umieszczony pod panelem LED w celu ograniczenia zanieczyszczenia światłem*. Prowadzi to do wniosku, że te karty katalogowe zostały sporządzone lub dostosowane na potrzeby tego przetargu.

Tymczasem w raportach LM-79 złożonych w ofercie LUGw obu częściach zamówienia dla odpowiednio opraw: 1) Avenida Heritage Lens LED Ed, 2) Acona, wskazano odpowiednio na zastosowanie następującego układu optycznego: ad 1) *Odbłyśnik pod soczewką, soczewka O28 PMMA, odbłyśnik aluminiowy biały matowy, dyfuzor PC transparentny*, ad 2) *Soczewka O1 PC, odbłyśnik biały, dyfuzor PC przezroczysty*. Innymi słowy, badania zostały przeprowadzone w odniesieniu do opraw, których układ optyczny nie tylko nie obejmował dodatkowego (w stosunku do klosza zewnętrznego) dyfuzora PMMA umieszczonego pomiędzy kloszem zewnętrznym a panelem LED, ale również nieprzezroczystych nakładek na soczewki ukierunkowującej światło, na których zastosowanie jako dopuszczalnego alternatywnego rozwiązania Przystępujący LUG powołał się dopiero w piśmie procesowym z 5 stycznia 2025 r. (co zostanie dalej omówione).

Przystępujący LUG w niezamierzony sposób potwierdził w toku postępowania odwoławczego, że dla tych dwóch typów opraw w odniesieniu dodatkowego dyfuzora zachodzi brak zgodności pomiędzy treścią oferty wynikającą z kart katalogowych a informacjami zawartymi w przedmiotowym środku dowodowym w postaci raportu LM-79. W ramach omówionego powyżej wywodu zawartego w pkt 3.8-3.9 pisma procesowego, a także na rozprawie (za pomocą okazania nieprzezroczystych kratek z tworzywa sztucznego nakładanych bezpośrednio na soczewki oprawy, tj. w odstępy pomiędzy nimi) usiłował bowiem wykazać zastosowanie przez LUG w tych oprawach alternatywnego w stosunku do wewnętrznego klosza rozwiązania jako wewnętrznego dyfuzora, co znamienne jednak, umożliwiającego jedynie skorygowanie ukierunkowania światła (a już nie jego rozproszenie w celu zmniejszenia efektu olśnienia). Jednocześnie przechodząc do porządku dziennego nad tym, że w treści oferty wskazał na rozwiązanie zgodne z pierwotnym brzmieniem wymagania, tj. wewnętrzny dyfuzor wykonany z PMMA, umieszczony pod panelem LED.

Przy czym Odwołujący ZUE wykazał, że rozwiązanie w postaci wspomnianych nakładek na soczewki, na którego zastosowanie w oprawach Avenida Heritage Lens LED Ed i Acona powołał się Przystępujący LUG po wniesieniu odwołania, nie tylko nie jest wewnętrznym dyfuzorem wykonanym z PMMA, ale w ogóle nie jest dyfuzorem, który ze swej istoty jest elementem układu optycznego zapewniającym przede wszystkim równomierne rozproszenie światła w celu zmniejszenia zanieczyszczenia światłem. Wskazuje na to już wizualizacja tego typu rozwiązania na przykładzie innej oprawy w uzasadnieniu odwołania [por. pkt 2.23]. Co zostało uszczegółowione w odniesieniu do wskazanych powyżej opraw w dalszym piśmie procesowym ZUE z 25 stycznia 2025 r. [por. pkt 68-69], gdzie skutecznie zostały obnażone przemilczenia i niespójność wywodu Przystępującego LUG (z pkt 3.3-3.9 pisma z 5 stycznia 2025 r. do sprawy KIO 4995/25). Z powołaniem się na zgłoszoną uprzednio w piśmie procesowym ZUE z 31 grudnia 2025 r. jako dowód Ekspertyzę 01/12/2025 Instytutu Elektroenergetyki Politechniki Warszawskiej z 22 grudnia 2025 r. O ile jako mająca walor opinii prywatnej została ona potraktowana jako uszczegółowienie argumentacji odwołania, o tyle zawarty tam wywód i wnioski są przekonujące.

Podsumowując, treść oferty LUG odnośnie zastosowania w oprawach parkowych Avenida Heritage Lens LED i Acona dodatkowego, w stosunku do zewnętrznego klosza z poliwęglanu, dyfuzora z polimetakrylanu metylu w oczywisty sposób nie znajduje potwierdzenia w złożonych wraz z ofertą dla tych opraw raportach LM-79. Innymi słowy raporty te, które miały służyć m.in. potwierdzeniu bryły fotometrycznej oferowanych opraw, nie mogą być uznane za adekwatne w tym zakresie, gdyż dotyczą badań opraw niewyposażonych w dodatkowy dyfuzor, który jako element układu optycznego bezpośrednio wpływa na zmierzone parametry fotometryczne, w tym właśnie na bryłę fotometryczną. Zarazem zachodzi tu analogiczna sytuacja, jak w przypadku oferty Polilight, gdzie zadeklarowana w kartach katalogowych opraw II klasy ochronności nie znajduje oparcia w certyfikatach ENEC, co powoduje wewnętrzną sprzeczność oferty. W obu przypadkach aby ją usunąć, konieczne byłoby wezwanie do uzupełnienia odpowiednio raportów LM-79 lub certyfikatów ENEC, co jednak nie jest dopuszczalne w tym postępowaniu o udzielenie zamówienia, gdyż Zamawiający w SWZ zdecydował, że przedmiotowe środki dowodowe nie podlegają uzupełnieniu w trybie art. 107 ust. 2 ustawy pzp.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że pisemna treść oferty LUG odnośnie zastosowania wewnętrznego klosza nie znajduje również odzwierciedlenia w zdjęciach zamieszczonych w kartach katalogowych oferowanych opraw, co również potwierdza, że w rzeczywistości nie mają one takiego dodatkowego dyfuzora, a więc nie spełniają tego obligatoryjnego wymagania. Tymczasem, jak to już wywieziono w pkt I ustaleń, przedmiotem oferty miały być istniejące na chwilę złożenia oferty oprawy spełniające parametry określone w Załączniku 2 do Zakresu rzeczowego.

Powyższe ustalenia prowadzą wręcz do wniosku, że sprzeczne wewnętrznie informacje zawarte w dokumentach oferty LUG wprowadziły w błąd Zamawiającego, który w dobrej wierze przyjął literalne potwierdzenie spełnienia wymogu w karcie katalogowej jako podstawę oceny zgodności w tym zakresie z opisem przedmiotu zamówienia.

Ad 5. {KIO 4995/25}

Odwołanie ZUE zawiera również zarzut o zbliżonej konstrukcji podstawy faktycznej, jak poprzednio omówiona, tj. że zaoferowana przez LUG w obu częściach zamówienia oprawa przewieszkowa Sava C wersja M została wyposażona w inny niż wymagany sposób zamknięcia umożliwiającego dostęp do wnętrza bez użycia narzędzi.

Poza wszelkim sporem jest, że Załączniki 2 do Zakresu rzeczowego w pkt 2. Wymagania stawiane oprawom LED przewieszkowym w ostatecznej wersji określa następująco wymagany sposób zamknięcia w celu łatwego dostępu do wnętrza w toku eksploatacji (np. w celu wymiany źródła światła): Beznarzędziowy dostęp do osprzętu oprawy za pomocą przynajmniej jednej klamry/klipsa (pierwotnie wymagane były co najmniej dwa tego typu zapięcia),

Przy czym powyższe wymaganie było przedmiotem następującego wniosku wykonawcy, *de facto* zmierzającego do zmiany powyższego postanowienia, w ramach następująco sformułowanego pytania nr 214: Prosimy o potwierdzenie, że Zamawiający dopuści zastosowanie w oprawach przewieszkowych beznarzędziowego dostępu do osprzętu poprzez zastosowanie ręcznie obsługiwanych zamków ćwierćobrotowych z uchwytem, które umożliwiają intuicyjne, jednoznaczne i pewne otwieranie oraz zamykanie oprawy w celach serwisowych. Informujemy, że zamek ćwierćobrotowy z ergonomicznym uchwytem pozwala na beznarzędziowe otwieranie i zamykanie oprawy, spełniając funkcjonalnie wymagania Zamawiającego. Jednocześnie takie rozwiązanie zwiększa bezpieczeństwo eksploatacyjne, ponieważ podczas zamykania monter 11 otrzymuje jednoznaczny sygnał o poprawnym domknięciu oprawy – w przeciwieństwie do klipsów lub klamer, które mogą pozostawiać wątpliwość co do prawidłowego zamknięcia. Tego typu zamki są stosowane w nowoczesnych oprawach zewnętrznych i stanowią technicznie równoważną, a w wielu przypadkach bardziej niezawodną alternatywę dla klamer i klipsów.

Zamawiający w odpowiedzi nr 214, która została zamieszczona wraz z powyższym pytaniem w wyjaśnieniach treści SWZ z 4 sierpnia 2025 r., nie zgodził się na dopuszczenie zamknięcia oprawy w postaci obrotowych zamków, pozostając obojętnym na argument wykonawcy, że jest to wręcz lepszy system dostępu bez użycia narzędzi niż klamry czy klipsy.

Powyższe ma kluczowe znaczenie w kontekście argumentacji Przystępującego LUG kładącej nacisk na to, że istotą wymagania jest zapewnienie mechanizmu, który będzie umożliwiał dostęp do osprzętu wewnątrz oprawy bez użycia narzędzi, choć zarazem nie zaprzecza, że ma to być klips lub klamra (a nie zamek obrotowy) [por. pkt 4.9 pisma procesowego z 5 stycznia 2025 r. do sprawy KIO 4995/25].

Poza wszelkim sporem jest fakt, że w treści złożonej oferty LUG potwierdził, że oprawa Sava C wersja M spełnienia omawiane wymaganie w tożsamej karcie katalogowej złożonej odrębnie dla obu części. Jednak co charakterystyczne, zasadnicza część karty katalogowej zawiera jedynie informację, że jest to oprawa *...umożliwiająca beznarzędziową wymianę modułu świetlnego wraz z zasilaczem* [zob. 1 str.]. Dopiero w ramach Załącznika nr 1 do karty katalogowej, który w całości stanowi powielenie brzmienia pkt 2 załączników nr 2 do zakresów rzeczowych SWZ, pojawia się potwierdzenie spełniania całego wymagania, co powoduje zresztą brak sprecyzowania, czy jest dostęp bez użycia narzędzi w postaci klamry czy klipsa. Jak się okazało, LUG nieprzypadkowo w taki właśnie sposób sformułował treść oferty.

Zamieszczony w piśmie procesowym z 5 stycznia 2025 r. (do sprawy KIO 4995/25) wywód [por. pkt 4.6-4.13] Przystępującego LUG sprowadza się bowiem do następujących twierdzeń. Oprawa SAVA spełnia powyższe wymagania, ponieważ jest wyposażona w typowe klipsy obrotowe... Bez znaczenia dla funkcjonowania tego mechanizmu jest to, czy otwarcie/ zamknięcie odbywa się przy pomocy uchwytu o ruchu w płaszczyźnie poziomej, pionowej czy rotacyjnie (obrotowo). Nie istnieją bowiem żadne wymagania techniczne czy definicje legalne, które potwierdzałyby, że mechanizm otwierania/ zamykania oprawy SAVA jest innym elementem niż klamra/klips, o której mowa w warunkach zamówienia. Innymi słowy, LUG nie zaprzecza, że zaoferowany model oprawy jest wyposażony w zamknięcie obrotowe, które jednak uznaje za, w jednym miejscu – klips obrotowy, a w innym za klamrę lub klips.

Wbrew temu, co wydaje się Przystępującemu LUG na potrzeby postępowania odwoławczego, zbędne jest tworzenie definicji legalnych klipsa czy klamry, a wręcz takie podejście prowadziłoby do absurda i konieczności odrębnego definiowania każdego słowa użytego w ramach opisu przedmiotu zamówienia. Przystępujący przechodzi bowiem do porządku dziennego nad tym, że oba te słowa mają ustalone znaczenie w języku potocznym, które odpowiada definicjom zawartym w słownikach języka polskiego. I tak „klips” w znaczeniu przedmiotu do spinania, to *niewielki przedmiot metalowy, drewniany lub plastikowy złożony z dwóch sprężynujących części, służący do spinania czegoś*, natomiast „klamra” w znaczeniu zapięcia definiowana jest jako *rodzaj zapięcia z elementem w kształcie ramki zahaczanej o inny element* [za Wielkim słownikiem języka polskiego PAN (w skrócie: „WSJP”)] dostępnym pod adresem <https://wsjp.pl/>,]. Oczywiście błędne i służące jedynie stworzeniu wrażenia niejednoznaczności wymagania jest zatem utożsamianie klipsa z klamrą, a tym bardziej obu tych rozwiązań z mechanizmem zamknięcia oprawy Sava, niezależnie od tego, na ile trafne jest określenie go jako „obrotowego zamku”. Tym niemniej określenie to wydaje się adekwatne, biorąc pod uwagę najbardziej zbliżone słownikowe znaczenia zamku (w drzwiach): *urządzenie służące do zamykania*

czegoś, którego działanie polega na wysuwaniu się z jednej jego części płaskiego kawałka metalu lub innego materiału, wsuwającego się następnie do jego drugiej części i tym samym tworzącego nieruchomą całość [ponownie za WSJP].

Przede wszystkim przekonujące i poparte dowodami jest obszerne uzasadnienie faktyczne zarzutu w odwołaniu ZUE. Obejmuje ono zarówno opis słowny, jak i osadzone w tekście zdjęcia z powołanych i załączonych do odwołania jako dowody dokumentów pobranych ze strony internetowej producenta LUG [tj. karty katalogowej i instrukcji montażu będących odpowiednio załącznikami E i F do odwołania], co zostało zestawione z opisem słownym i zdjęciami opraw wyposażonych w zamknięcie klamrowe i zamknięcie klipsowe [por. pkt 5.2-5.6]. Odwołujący ZUE wykazał, że: po pierwsze – nie można utożsamiać zamknięcia klipsem, klamrą i „obrotowym zamkiem”, pomimo że każde z tych rozwiązań może zapewnić dostęp do wnętrza oprawy oświetleniowej bez użycia narzędzi; po drugie – dostępna w sprzedaży i zaoferowana przez LUG w obu częściach tego zamówienia oprawa Sava C wersja M jest wyposażona w zamknięcie niebędące ani klipsem, ani klamrą, które podpada pod „zamek obrotowy”, wprost niedopuszczony przez Zamawiającego w ramach wyjaśnień treści SWZ objętych pytaniem i odpowiedzią nr 214.

Również w tym przypadku poczynione ustalenia prowadzą wręcz do wniosku, że sprzeczne wewnętrznie informacje zawarte w dokumentach oferty LUG wprowadziły w błąd Zamawiającego, który w dobrej wierze przyjął literalne potwierdzenie spełnienia wymogu w karcie katalogowej jako podstawę oceny zgodności w tym zakresie z opisem przedmiotu zamówienia.

{KIO 4988/25, KIO 4991/25}

**IV. Odnośnie szczegółowych warunków tego zamówienia wynikających z SWZ,
treści oferty i przedmiotowych środków dowodowych SPIE
w kontekście podstawy faktycznej zarzutów dotyczących odrzucenia oferty SPIE,
z uwzględnieniem złożonych dowodów**

Oba odwołania SPIE (jedno dotyczy części I, a drugie części II) zawierają tożsamy zarzut dotyczący oceny oferty SPIE, która została odrzucona w obu częściach za brak tłumaczenia na język polski przedmiotowego środka dowodowego w postaci certyfikatu TALQ oferowanego dla wszystkich opraw sterownika realizującego komunikację z serwerem.

Zamawiający następująco uzasadnił pod względem faktycznym powody odrzucenia w obu częściach zamówienia oferty SPIE na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp [pisownia oryginalna za str. 9-10 Informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty z 29 października 2025 r.; zacytowano kluczowe fragmenty]:

Zamawiający zgodnie z art. 137 ust. 1 pismem z dnia 13.08.2025r zmienił treść SWZ w części 8 SWZ pkt 2 w poniższy sposób: „(...) Zamawiający do oferty wymagać będzie Certyfikat Zhaga-D4i dla oferowanych sterowników, Certyfikat ENEC dla oferowanych sterowników, Certyfikat TALQ dla oferowanych sterowników realizujących komunikację z serwerem (dotyczy wszystkich rodzajów opraw). Zamawiający do oferty wymagać będzie Certyfikat TALQ dla oferowanego CMS.”

Wykonawca złożył ofertę 25.08.2025r. na część 1 i część 2 wraz z przedmiotowymi środkami dowodowymi. Zamawiający po przeanalizowaniu przedmiotowych środków dowodowych stwierdził, że Wykonawca do oferty nie przedłożył tłumaczenia na język polski certyfikatu TALQ, a przedstawił oświadczenie zawierające link do strony internetowej oraz zrzut ekranu w języku angielskim: List of Certified Products-TALQ-Consortium <https://www.talqconsortium.org/certified-products.html>.

W sytuacji w której Zamawiający nie dopuścił możliwości złożenia dokumentów w języku innym niż polski, brak tłumaczenia dokumentu na język polski jest równoznaczny z brakiem tego dokumentu.

Zgodnie z zapisami SWZ w części 4 pkt 16 Zamawiający wymagał, aby „16.Podmiotowe środki dowodowe, przedmiotowe środki dowodowe oraz inne dokumenty lub oświadczenia, sporządzone w języku obcym przekazuje się wraz z tłumaczeniem na język polski.”

Biorąc pod uwagę, że Zamawiający nie dopuścił uzupełnienia żądanych przedmiotowych środków dowodowych, zgodnie z zapisem SWZ w części 8 SWZ pkt 2 niezłożenie przedmiotowych środków dowodowych stanowi podstawę do odrzucenia oferty wykonawcy. Z uwagi na brak wymaganych przedmiotowych środków dowodowych odrzucono ofertę nr 8.

Co prawda Zamawiający odnotował fakt załączenia do oferty oświadczenia producenta Signify Poland sp. z o.o., jednak nie wskazał, dlaczego nie uwzględnił jego treści w brzmieniu:

Signify Poland sp. z o.o. oświadcza, że system sterowania Interact City został pozytywnie zweryfikowany w ramach oficjalnego programu certyfikacji prowadzonego przez TALQ Consortium i uzyskał status certyfikowanego produktu zgodnego ze standardem TALQ.

Zgodnie z zasadami przyjętymi przez TALQ Consortium, jedynym oficjalnym potwierdzeniem uzyskania certyfikacji jest umieszczenie produktu na publicznie dostępnej liście certyfikowanych produktów („List of Certified Products”),

znajdującej się na stronie internetowej konsorcjum pod adresem: *List of Certified Products - TALQ - Consortium*.

TALQ nie wystawia osobnych dokumentów potwierdzających certyfikację w formie PDF ani podpisanych pism.

Poniżej załączony jest zrzut ekranu z ww. listy, potwierdzający obecność systemu Interact City wśród produktów posiadających certyfikację TALQ.

Ponieważ ani uzasadnienie odrzucenia, ani odpowiedź na odwołanie nie zawiera odniesienia się do treści powyższego oświadczenia i załączonego do niego zrzutu ekranu, opisane w nich i następnie podniesione w odwołaniach SPIE fakty uznano za przyznane w rozumieniu art. 533 ust. 2 ustawy pzp. Również w pismach procesowych z 5 stycznia 2026 r. do spraw KIO 4988/26 i KIO 4991/26 (o tożsamej treści) brak odniesienia się do tych faktów, więc na tej samej zasadzie uznano je za przyznane również przez Przystępującego LUG.

Reasumując, niesporne są następujące okoliczności:

1. TALQ Consortium, tj. otwarte konsorcjum branżowe, które opracowało globalny standard protokołu (interfejs oprogramowania) umożliwiający współpracę (interoperacyjność) między różnymi systemami zarządzania inteligentnymi miastami (tzw. Smart City), w ogóle nie wydaje dokumentów potwierdzających certyfikację zgodności produktów z opracowanymi przez siebie specyfikacjami technicznymi (o czym zresztą informuje na swojej stronie internetowej).
2. Jedynym oficjalnym potwierdzeniem certyfikacji produktu jako zgodnego ze specyfikacjami technicznymi opracowanymi przez TALQ Consortium jest wyszczególnienie jego nazwy na liście certyfikowanych produktów („List of TALQ-Certified Products”), udostępnianej na dostępnej dla każdego stronie internetowej tej organizacji.
3. W szczególności na tej stronie, pod nagłówkiem w postaci logotypu „signify”, zamieszczonego ponownie poniżej wraz z logotypami „interact” i „Telensa making brighter cities” wymieniono następujące produkty:
 - 1) Interact City TALQ Gateway v2.6 w wersji 25.02, typu Gateway, 27 marca 2025 r. certyfikowany jako zgodny ze specyfikacją TALQ nr 2.6.2,
 - 2) Interact City / PLANet w wersji 20.3, typu CMS, 11 września 2020 r. certyfikowany jako zgodny ze specyfikacją TALQ nr 2.2.0.

W konsekwencji, jak również zostało podniesione w odwołaniu (i niezaprzeczone przez stronę przeciwną) żaden z 12 wykonawców, którzy złożyli ofertę, nie załączył do niej takiego dokumentu, jak literalnie określony w SWZ jako wymagany do złożenia wraz z ofertą „Certyfikat TALQ”. Potwierdza to, że tak sformułowanemu przez Zamawiającego żądaniu nie sposób wprost uczynić zadość.

Warto dodać, że odmiennie przedstawia się sytuacja w przypadku wszystkich pozostałych przedmiotowych środków dowodowych zażądanych przez Zamawiającego, tj. certyfikatami ENEC, ENEC+, ZhagaD4i, raportami LM-79 LM-80 czy deklaracją CE, gdyż dokumenty o takiej nazwie rzeczywiście są sporządzane i funkcjonują w obiegu, a zakres ujętych w nich informacji jest ściśle uregulowany w przepisach prawa lub odnośnych dokumentach normalizacyjnych.

Zamawiający, który zakwestionował jedynie pod względem formalnym załącznik do oświadczenia polskiej spółki z grupy Signify, nie wziął pod uwagę, że treść tego oświadczenia zawiera de facto tłumaczenie załączonego wydruku ze strony internetowej organizacji TALQ co do jednego faktu, który miał być przedmiotem wykazania, tj. certyfikacji oferowanych sterowników i CMS. Nie ma zatem znaczenia, że w treści oświadczenia nie zostały przetłumaczone wszystkie szczegółowe informacje zamieszczone w załączniku. Zamawiający nie określił bowiem nawet wersji specyfikacji TALQ, na zgodność z którą mają być certyfikowane te sterowniki i CMS. Niezależnie od tego usystematyzowany sposób podania powyżej opisanych w pkt 3 ppkt 1) i 2) szczegółowych informacji odnośnie nazwy własnej, nr wersji, typu produktu, wersji specyfikacji TALQ czyni je w pełni zrozumiałymi nawet bez tłumaczenia angielskich zwrotów („Product Name”, „Product Version Number”, „Type”, „Date of Certification”, „TALQ Specification Number”).

W konsekwencji nie ma również znaczenia, że inni wykonawcy złożyli wydruk „Listy certyfikowanych możliwości” (ang. „Certified Capability List”), który prezentuje na kilkunastu (lub więcej) stronach szczegółowe wyniki sesji certyfikacyjnej w udostępnionym na stronie internetowej konsorcjum TALQ narzędzie certyfikacji TALQ. Skoro Zamawiający wymagał jedynie wykazania faktu certyfikacji ze specyfikacjami TALQ w bliżej niesprecyzowanej wersji, zbędne było podawanie tych wszystkich szczegółowych danych.

{KIO 4995/25}

V. Odnośnie szczegółowych warunków tego zamówienia wynikających z SWZ treści oferty i przedmiotowych środków dowodowych Energi w kontekście podstawy faktycznej zarzutu z odwołania ZUE dotyczącego zaniechania odrzucenia oferty Energi, z uwzględnieniem złożonych dowodów

Odwołanie ZUE zawiera zarzut, że zaoferowane przez Energeę części II zamówienia oprawy parkowe: 1) TownTune (parkowa nasadzana), 2) CityMood (parkowa szyszka) nie są wyposażone w wymagane dyfuzory PMMA pod panelem

LED, których zastosowanie zostało co prawda oświadczone w kartach katalogowych, czemu jednak przeczą opisy układów optycznych w złożonych dla tych opraw raportach LM-79. Choć jest to zarzut analogiczny jak objęty ustaleniami w pkt II.4, aby nie było potrzeby sięgania tam, poniżej powtórzono również te okoliczności, które są dla obu tych zarzutów wspólne.

Poza wszelkim sporem jest, że Załączniki 2 do Zakresu rzeczowego, odpowiednio w pkt 1. Wymagania stawiane oprawom parkowym LED, nasadzonym i pkt 3. Wymagania stawiane oprawom parkowym LED typu „szyszka”, od początku zawierały m.in. następująco określone wymagania:

- Materiał klosza zewnętrznego: PC. [dla oprawy nasadzanej]
- Materiał klosza zewnętrznego: przezroczysty z PC w kształcie „szyszki”.
- Wewnętrzny dyfuzor wykonany z PMMA, umieszczony pod panelem LED w celu ograniczenia zanieczyszczenia światłem.
- Nominalny strumień świetlny, bryła fotometryczna, napięcie i natężenie prądu zasilania, moc nominalna oraz sprawność lm/W musi być potwierdzona poprzez dostarczenie raportu LM-79, LM-80.

Przy czym wymaganie odnośnie dyfuzora było przedmiotem następującego wniosku wykonawcy i zmiany treści SWZ z 4 sierpnia 2025 r., ujętych jako pytanie i odpowiedź nr 104:

Zamawiający wymaga, aby „Wewnętrzny dyfuzor wykonany z PMMA, umieszczony pod panelem LED w celu ograniczenia zanieczyszczenia światłem.”. Pragniemy poinformować, że zgodnie z aktualnymi standardami rynkowymi w branży oświetleniowej, czołowi producenci stosują również zaawansowane układy optyczne wykorzystujące soczewki wykonane z tworzywa PC (poliwęglan) stabilizowanego UV. Tworzywo PC charakteryzuje się bardzo dobrymi właściwościami optycznymi oraz wysoką odpornością mechaniczną i termiczną, co sprawia, że jest ono szeroko stosowane w oprawach oświetleniowych o wysokiej jakości, również w aplikacjach zewnętrznych i wymagających optymalnego ukierunkowania strumienia świetlnego. W związku z powyższym, wnosimy o dopuszczenie w ramach niniejszego postępowania opraw oświetleniowych wyposażonych w soczewki wykonane z tworzywa PC stabilizowanego UV jako równoważnego rozwiązania do wskazanego w SIWZ materiału PMMA.

Zamawiający zgodnie z art. 137 ust 1 zmienił treść Specyfikacji Warunków Zamówienia (SWZ) poprzez doprecyzowanie, że poza soczewkami kształtującymi bryłę fotometryczną, wymaga dodatkowego, wewnętrznego dyfuzora. Dopuszcza się materiał PC stabilizowany UV.

Następnie w ramach wyjaśnień treści SWZ z 13 sierpnia 2025 r. Zamawiający w ramach pytania i odpowiedzi nr 213 ustosunkował się do kolejnego wniosku wykonawcy dotyczącego tego wymagania:

Prosimy o potwierdzenie, że Zamawiający dopuszcza zastosowanie opraw nasadzanych i typu szyszka bez wewnętrznego dyfuzora z PMMA, o ile oprawy te charakteryzują się wskaźnikiem ULOR < 3% i kierunkową optyką ograniczającą emisję światła w górę, zgodnie z wymaganiami Rozporządzenia Komisji (UE) 2019/2020. Pragniemy poinformować, że wewnętrzny dyfuzor z PMMA jest jedną z metod ograniczania zanieczyszczenia światłem, jednak nie jedyną. Obecne technologie optyczne umożliwiają osiągnięcie wymaganych parametrów bez stosowania dodatkowego klosza. Wskaźnik ULOR < 3% jest zgodny z zasadami ekoprojektu i zapewnia minimalne rozpraszanie światła w kierunku nieba. Dopuszczenie takich opraw zwiększy konkurencyjność postępowania, nie obniżając standardu ochrony środowiska. Wykonawca może przedstawić dokumentację potwierdzającą spełnienie tych warunków.

Zamawiający podtrzymuje zapisy SWZ. Przedmiotowy wymóg ma na celu ograniczenie rozpraszania światła w niepożądanych kierunkach (w szczególności w stronę zabudowy mieszkalnej).

Reasumując, ostatecznie Zamawiający w następujący sposób ukształtował wymogi związane z podstawowym i dodatkowym dyfuzorem opraw parkowych (nasadzanej i typu szyszka): oprócz klosza zewnętrznego wykonanego z tworzywa sztucznego typu PC (poliwęglanu) zastosowany ma być wewnętrzny dyfuzor wykonany również z poliwęglanu lub PMMA, tj. innego tworzywa sztucznego, pierwotnie jedynego dopuszczanego. Jednocześnie wymagał dla oprawy w takiej konfiguracji elementów optycznych złożenia raportu LM-79 m.in. w celu potwierdzenia właściwej bryły fotometrycznej.

Tym samym nie sposób podzielić najdalej idącej tezy z pisma procesowego Przystępującego Energi z 5 stycznia 2025 r., jakoby miało znaczenie, że zawarte w Załączniku 2 do Zakresu rzeczowego postanowienie określające zakresu parametrów potwierdzanych raportem LM-79 nie wskazuje, kiedy ma to nastąpić. Przystępujący zdaje się nie rozumieć, że główny dokument SWZ określa, jakich rodzajów przedmiotowych środków dowodowych żąda złożenia Zamawiający wraz z ofertą, a załączony opis przedmiotu zamówienia wskazuje zakres parametrów podlegających potwierdzeniu.

Spójnie, logicznie i przekonująco zostało wywiedzione w uzasadnieniu odwołania ZUE[por. pkt 2.19-2.23], że bryła fotometryczna oprawy świetlnej wyposażonej w określony układ optyczny obrazuje, jak ukierunkowane przez nią światło rozchodzi się w przestrzeni. Bryłę fotometryczną bada się w oparciu o międzynarodową normę IEC LM79-19, która reguluje metodologię pomiarów fotometrycznych i elektrycznych źródeł LED, przy uwzględnieniu dodatkowo europejskiej normy EN 13032-4:2015+A1:2019. Dokument odzwierciedlający przebieg i wyniki tych pomiarów odnośnie m.in. właśnie

właściwości fotometrycznych, w tym rozchodzenia się światła z oprawy wyposażonej w konkretny układ optyczny w skrócie potocznie nazywa się raportem LM-79. W konsekwencji opisane w nim wyniki pomiarów odnoszą się do oprawy identyfikowalnej dzięki podaniu wszystkich danych technicznych, które mają znaczenie dla przebiegu i rezultatów badania. Przy czym oczywiste jest, że określone kształtowanie się bryły fotometrycznej oprawy wynika z zastosowanego w niej układu optycznego. Jego elementami są zawsze kolejno: źródło światła, soczewki i klosz zewnętrzny, a dodatkowo może on obejmować, jak to było wymagane w tym przetargu dla omawianych rodzajów opraw parkowych, wewnętrzną przesłonę. Przy czym zarówno zewnętrzny klosz, jak i taka wewnętrzna przesłona stanowią dyfuzory źródła światła przechodzącego przez soczewki kształtujące łącznie bryłę fotometryczną.

Jednocześnie adekwatności powyższego ustalenia nie podważa podniesienie przez Enerę w piśmie procesowym z 5 stycznia 2025 r., że raport LM-79 służy wyłącznie potwierdzeniu parametrów fotometrycznych i elektrycznych, a nie cech konstrukcyjnych oprawy, do których według Przystępującego zalicza się sporny dyfuzor. Oczywiście jest bowiem, że układ optyczny w danej konfiguracji stanowi element konstrukcji oprawy. Skoro niesporne jest, że przedmiotem oferty mogły być oprawy z układem optycznym obejmującym dodatkowy dyfuzor, dla opraw o takiej konstrukcji należało przedstawić raport LM-79, gdyż obecność tego elementu ma wpływ na wyniki badań odnośnie bryły fotometrycznej.

Ponieważ wymagany dodatkowy dyfuzor istotnie wpływa na bryłę fotometryczną, zgoda Zamawiającego (w odpowiedzi nr 215 wyjaśnien treści SWZ z 13 sierpnia 2025 r.) na złożenie dla danego rodzaju opraw reprezentatywnego dla oferowanej rodziny (typu) opraw raportu LM-79 nie oznacza, że mógł być to raport odnoszący się do innego niż wymagany i zaoferowany układ optyczny oprawy. Jak to uzasadniał w pytaniu nr 215 wykonawca, oprawy z tej samej rodziny mają tożsamą konstrukcję mechaniczną i układ optyczny, a różnice wynikające wyłącznie z mocy i liczby modułów LED nie wpływają istotnie na charakterystyki fotometryczne.

Poza wszelkim sporem jest również fakt, że PMMA to skrót od polimetakrylanu metylu czyli tzw. szkła akrylowego czy szkła organicznego, potocznie zwanego, plexiglasem, pleksi czy metapleksem, tj. tworzywa sztucznego cechującego się właśnie dużą przezroczystością w zakresie światła widzialnego. Z kolei PC (skrót od ang. polycarbonates), czyli poliwęglany, również cechują się dużą przezroczystością, a przy tym znacznie większą odpornością mechaniczną, to inne tworzywo sztuczne niż PMMA.

Wobec jednoznacznego brzmienia treści oferty Energi odnośnie oferowanych opraw parkowych TownTune BDP260 LED-HB i CityMood LED BSP672-PCC, tj. wskazującej na wyposażenie ich w poliwęglanowy klosz oraz dyfuzor PMMA umieszczony pod panelem LED[por. karty katalogowe tych opraw złożone dla obu części, rubryki Pozostałe dane oprawy], oczywiste jest, że również złożone dla tych opraw raporty LM-79 muszą odzwierciedlać zastosowanie takiego, czyli pierwotnie jedynego dopuszczonego w SWZ, rozwiązania dyfuzora. Przy czym nie sposób nie zauważyć, że powyżej zacytowane sformułowanie jest identyczne jak określenie tego wymogu przez Zamawiającego, co prowadzi do wniosku, że treść kart katalogowych została sporządzona lub dostosowana na potrzeby tego przetargu.

Tymczasem w raportach LM-79 złożonych w ofercie Energi w obu częściach zamówienia dla odpowiednio modeli opraw: 1) TownTune BDP260 LED100-4S/740 40LED DM12CI, 2) CityMood BSP672 LED180-4S-740 PSD DM11 H07RN-F-5G1.5 4 w ramach opisu badanych opraw wskazano, że składają się na nie konkretnie wskazane źródło światła, sterownik, płytka optyczna, a także zamknięcie w postaci standardowej osłony PC, przy braku akcesoriów optycznych. Innymi słowy, badania zostały przeprowadzone w odniesieniu do opraw, których układ optyczny nie obejmował dodatkowego (w stosunku do klosza zewnętrznego) dyfuzora PMMA umieszczonego pomiędzy kloszem zewnętrznym a panelem LED.

Podsumowując, treść oferty Energi odnośnie zastosowania w oprawach parkowych z rodzin TownTune i CityMood dodatkowego, w stosunku do zewnętrznego klosza z poliwęglanu, dyfuzora z polimetakrylanu metylu w oczywisty sposób nie znajduje potwierdzenia w złożonych wraz z ofertą dla tych opraw raportach LM-79. Innymi słowy raporty te, które miały służyć m.in. potwierdzeniu bryły fotometrycznej oferowanych opraw, nie mogą być uznane za adekwatne w tym zakresie, gdyż dotyczą badań opraw niewyposażonych w dodatkowy dyfuzor, który jako element układu optycznego bezpośrednio wpływa na zmierzone parametry fotometryczne, w tym właśnie na bryłę fotometryczną. Zarazem zachodzi tu analogiczna sytuacja, jak w przypadku oferty Pollight, gdzie zadeklarowana w kartach katalogowych opraw II klasy ochronności nie znajduje oparcia w certyfikatach ENEC, co powoduje wewnętrzną sprzeczność oferty. W obu przypadkach aby ją usunąć, konieczne byłoby wezwanie do uzupełnienia odpowiednio raportów LM-79 lub certyfikatów ENEC, co jednak nie jest dopuszczalne w tym postępowaniu o udzielenie zamówienia, gdyż Zamawiający w SWZ zdecydował, że przedmiotowe środki dowodowe nie podlegają uzupełnieniu w trybie art. 107 ust. 2 ustawy pzp.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że pisemna treść oferty Energi odnośnie zastosowania wewnętrznego klosza nie znajduje również odzwierciedlenia w zdjęciach zamieszczonych w kartach katalogowych oferowanych opraw, co również potwierdza, że w rzeczywistości nie mają one takiego dodatkowego dyfuzora, a więc nie spełniają tego obligatoryjnego wymagania. Tymczasem, jak to już wywiedziono w pkt I ustaleń, przedmiotem oferty miały być istniejące na chwilę złożenia oferty oprawy spełniające parametry określone w Załączniku 2 do Zakresu rzeczowego.

Taki stan rzeczy potwierdza również zgłoszona w piśmie procesowym ZUE z 31 grudnia 2025 r. jako dowód Ekspertyza 01/12/2025 Instytutu Elektroenergetyki Politechniki Warszawskiej z 22 grudnia 2025 r., na którą ZUE powołało się również w piśmie procesowym z 25 stycznia 2025 r. O ile jako mająca walor opinii prywatnej została ona potraktowana jako uszczegółowienie argumentacji odwołania, o tyle zawarte tam wnioski, że układy optyczne opraw TownTune i CityMood nie zawierają umieszczonego pod panelem LED wewnętrznego dyfuzora wykonanego z PMMA lub PC, są przekonujące. Wynikają bowiem z dokładnej analizy treści złożonych przez Energis raportów LM-79 z badań tych opraw, z uwzględnieniem zamieszczonych w nich zdjęć.

Powyższe ustalenia prowadzą wręcz do wniosku, że sprzeczne wewnętrznie informacje zawarte w dokumentach oferty Energi wprowadziły w błąd Zamawiającego, który w dobrej wierze przyjął literalne potwierdzenie spełnienia wymogu w karcie katalogowej jako podstawę oceny zgodności w tym zakresie z opisem przedmiotu zamówienia.

{KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 4991/25, KIO 4995/25, KIO 5007/25}

Izba zważyła, co następuje:

Art. 226 ust. 1 pkt 5 pzp nakazuje zamawiającemu odrzucenie oferty, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia, przez które – według definicji zawartej w art. 7 pkt 29 pzp – należy rozumieć warunki dotyczące zamówienia lub postępowania o udzielenie zamówienia, wynikające w szczególności z opisu przedmiotu zamówienia, wymagań związanych z realizacją zamówienia, kryteriów oceny ofert, wymagań proceduralnych lub projektowanych postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego. Ponieważ poprzednio obowiązująca ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 ze zm.) {dalej: „ppzp”} zawierała analogiczne uregulowania, w przeważającej mierze zachowuje aktualność dorobek doktryny i orzecznictwa wypracowany na tle stosowania art. 89 ust. 1 pkt 2 popzp. Zgodnie z tym przepisem zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3 popzp. Przy czym ten ostatni przepis miał niemal identyczne brzmienie jak obecnie obowiązujący art. 223 ust. 1 pkt 3 pzp. Różnice sprowadzają się do nieistotnych w okolicznościach tej sprawy zmian terminologii, wynikających z uczynienia obecnie punktem odniesienia dokumentów zamówienia zamiast, jak poprzednio, samej specyfikacji istotnych warunków zamówienia {w skrócie: „SIWZ”}, która z kolei obecnie nazywana jest specyfikacją warunków zamówienia {w skrócie: „SWZ”}. Innymi słowy, na potrzeby dalszego wywodu „SWZ” i „SIWZ” należy poczytać za synonimiczne określenia specyfikacji (istotnych) warunków zamówienia {inaczej w skrócie: „specyfikacji”} jako zasadniczego dokumentu zamówienia opracowywanego przez zamawiających na potrzeby prowadzonego postępowania.

Zarówno w obecnym, jak i poprzednim stanie prawnym co do zasady odrzuceniu podlega oferta, której treść – rozumiana jako oświadczenie woli wykonawcy (zawartość merytoryczna oferty) – nie odpowiada warunkom zamówienia w odniesieniu do zakresu, rodzaju lub sposobu realizacji przedmiotu zamówienia. Innymi słowy zachodzi niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia polegająca na niezgodności zobowiązania wykonawcy wyrażonego w jego ofercie ze świadczeniem, którego zaoferowania wymagał zamawiający w dokumentach zamówienia. Stąd zamawiający powinien zweryfikować, czy oferowane mu roboty budowlane, dostawy lub usługi odpowiadają tym wymaganiom co do rodzaju, zakresu, ilości, jakości, warunków realizacji i innych elementów, jakie uznał za istotne dla zaspokojenia jego potrzeb, jeżeli znalazło to odzwierciedlenie w ramach opisu przedmiotu zamówienia (z uwzględnieniem proponowanych warunków umowy).

Aby zapewnić możliwość zweryfikowania zgodności treści oferty z warunkami zamówienia, z jednej strony art. 20 ust. 1 pzp (art. 9 ust. 1 popzp) obowiązuje zamawiającego, aby prowadził całe postępowanie o udzielenie zamówienia w formie pisemnej, w tym art. 133 ust. 1 pzp nakazuje udostępnienie specyfikacji (art. 37 ust. 2 popzp), która ma zawierać w szczególności opis przedmiotu zamówienia, określenie terminu wykonania zamówienia, opis sposobu przygotowania oferty, sposób obliczenia ceny oferty, opis kryteriów oceny ofert wraz z podaniem wag tych kryteriów i sposobu oceny ofert, projektowane postanowienia umowy w sprawie zamówienia publicznego, istotne warunki umowy w sprawie zamówienia publicznego oraz opis sposobu przygotowania ofert (art. 134 ust. 1 pkt 4, 6, 14, 17, 18, 20; art. 36 ust. 1 pkt 3, 4, 10, 12, 13 i 16 popzp). Z drugiej strony art. 63 ust. 1 i 2 pzp zastrzega pod rygorem nieważności dla oferty składanej przez wykonawcę w postępowaniu o udzielenie zamówienia formę elektroniczną (art. 10a ust. 5 popzp, przy czym w jeszcze dawniejszym stanie prawnym była to forma pisemna pod rygorem nieważności), a według art. 218 ust. 2 pzp treść takiej oferty musi być zgodna z wymaganiami zamawiającego określonymi w dokumentach zamówienia (w art. 82 ust. 3 popzp mowa była o zgodności treści oferty z treścią specyfikacji).

W doktrynie i orzecznictwie przyjęło się stanowisko, że rozumienie terminu oferta należy opierać na art. 66 § 1 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym jest nią oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. Z uwagi na odpłatny charakter zamówień publicznych, nieodzownym elementem treści oferty będzie zawsze określenie ceny za jaką wykonawca zobowiązuje się wykonać zamawiane świadczenie. W pozostałym zakresie to zamawiający określa w specyfikacji wymagany od wykonawcy zakres i sposób konkretyzacji oświadczenia

woli, który będzie podstawą dla oceny zgodności treści złożonej oferty z merytorycznymi wymaganiami opisu przedmiotu zamówienia i warunkami umowy. W szczególności nie budzi wątpliwości, a nie jest bez znaczenia dla rozpoznawanej sprawy, że zamawiający może wymagać skonkretyzowania producenta i oznaczenia indywidualizującego przedmiot oferty np. przez wymaganie podania producenta, marki, typu modelu itp. oferowanego urządzenia. W takim przypadku należy uznać te informacje za stanowiące elementy treści umowy podmiotowo istotne (*accidentalita negotii*).

Niezależnie od charakteru niezgodności, aby zastosować podstawę odrzucenia oferty z art. 226 ust. 1 pkt 5 pzp musi być możliwe uchwycenie na czym konkretnie taka niezgodność polega, czyli co i w jaki sposób w ofercie nie jest zgodne z konkretnie wskazanymi, skwantyfikowanymi i ustalonymi jednoznacznie warunkami zamówienia. Przy czym o ile art. 223 ust. 1 pzp (87 ust. 1 popzp) uprawnia zamawiającego w toku badania i oceny ofert do zażądania od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści złożonych ofert, o tyle zabrania prowadzenia między zamawiającym a wykonawcą negocjacji dotyczących złożonej oferty oraz – z zastrzeżeniem ust. 2 (oraz szczególnego trybu dialogu konkurencyjnego) – dokonywanie jakiegokolwiek zmiany w jej treści. Jednocześnie z art. 223 ust. 2 pkt 1-3 pzp (art. 87 ust. 2 pkt 1-3 popzp) wynika nakaz poprawienia przez zamawiającego w ofercie zarówno oczywistych omyłek pisarskich czy rachunkowych, jak i innych omyłek, polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, jeżeli poprawienie tych nieoczywistych omyłek nie powoduje istotnych zmian w treści oferty. W konsekwencji nawet wystąpienie stanu niezgodności treści oferty z treścią specyfikacji nie zawsze może być podstawą odrzucenia oferty, gdyż odrzuceniu podlega wyłącznie oferta, której treść jest niezgodna z treścią specyfikacji w sposób zasadniczy i nieusuwalny.

Omówione powyżej instytucje poprawienia omyłek właściwe dla Prawa zamówień publicznych nie wyłączają konieczności dokonywania wykładni oświadczenia woli, jakim są zarówno specyfikacja, jak i oferta zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego, gdyż przez odesłanie wynikające z art. 8 ust. 1 ustawy pzp znajduje tu zastosowanie art. 65 Kodeksu cywilnego. Zgodnie z przepisem art. 65 § 1 kc oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. Natomiast według przepisu art. 65 § 2 kc w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Innymi słowy wynikające z przepisów art. 65 Kodeksu cywilnego dyrektywy interpretacyjne jednoznacznie potwierdzają konieczność uwzględnienia kontekstu sytuacyjnego składanego oświadczenia woli, a zatem uwzględnienia wszystkich elementów istotnych dla odkodowania faktycznego zamiaru składającego oświadczenie woli. Jak to trafnie uchwyciono w uzasadnieniu wyroku Izby z 10 maja 2011 r. sygn. akt KIO 883/11, art. 65 kc daje podstawy do przyjęcia tzw. kombinowanej metody wykładni oświadczeń woli, zmierzającej do uwzględnienia w odpowiednim zakresie zarówno rzeczywistej woli podmiotu składającego oświadczenie woli, jak i wzbudzonego przez to oświadczenie zaufania innych osób. Z jednej więc strony określone znaczenie przypisuje się woli podmiotu składającego oświadczenie, z drugiej zaś strony dąży się do ochrony interesów osoby, która działa w zaufaniu do ustalonego przez siebie sensu otrzymanego oświadczenia woli, jeżeli przy jego interpretacji dołożyła należytej staranności.

Ponadto zakresem normy prawnej wynikającej z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp objęta jest również sytuacja, w której pomimo zadeklarowania przez wykonawcę w ofercie, że jej treść odnośnie przedmiotu świadczenia jest zgodna z opisem przedmiotu zamówienia, nie znajduje to potwierdzenia w dodatkowo zażądanych przez zamawiającego przedmiotowych środkach dowodowych, o których mowa w art. 104 (etykiety), art. 105 (certyfikaty) i art. 106 (inne dokumenty) ustawy pzp (przy czym ten ostatni przepis jest odpowiednikiem regulacji zawartej w art. 25 ust. 2 pkt 2 popzp). Stąd zostały one zdefiniowane w art. 6 pkt 20 ustawy pzp jako środki służące potwierdzeniu zgodności oferowanych dostaw, usług lub robót budowlanych z wymaganiami, cechami lub kryteriami określonymi w opisie przedmiotu zamówienia lub kryteriów oceny ofert, lub wymaganiami związanymi z realizacją zamówienia.

W szczególności zgodnie z przepisami zawartymi w art. 105 ustawy pzp:

- w celu potwierdzenia zgodności oferowanych robót budowlanych, dostaw lub usług z wymaganiami, cechami lub kryteriami określonymi w opisie przedmiotu zamówienia lub kryteriami oceny ofert, lub wymaganiami związanymi z realizacją zamówienia zamawiający może żądać od wykonawców złożenia certyfikatu wydanego przez jednostkę oceniającą zgodność lub sprawozdania z badań przeprowadzonych przez tę jednostkę [ust. 1];
- przez jednostkę oceniającą zgodność rozumie się jednostkę wykonującą działania z zakresu oceny zgodności, w tym kalibrację, testy, certyfikację i kontrolę, akredytowaną zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30) [ust. 2];
- jeżeli wymagane jest złożenie certyfikatów wydanych przez określoną jednostkę oceniającą zgodność, zamawiający akceptuje również certyfikaty wydane przez inne równoważne jednostki oceniające zgodność [ust. 3];
- zamawiający akceptuje odpowiednie przedmiotowe środki dowodowe, inne niż te, o których mowa w ust. 1 i 3, w szczególności dokumentację techniczną producenta, w przypadku gdy dany wykonawca nie ma ani dostępu do

certyfikatów lub sprawozdań z badań, o których mowa w ust. 1 i 3, ani możliwości ich uzyskania w odpowiednim terminie, o ile ten brak dostępu nie może być przypisany danemu wykonawcy, oraz pod warunkiem że dany wykonawca udowodni, że wykonywane przez niego roboty budowlane, dostawy lub usługi spełniają wymagania, cechy lub kryteria określone w opisie przedmiotu zamówienia lub kryteriów oceny ofert, lub wymagania związane z realizacją zamówienia [ust. 4].

Natomiast z art. 106 ustawy pzp wynika ponadto, że:

- w tym samym celu zamawiający może żądać innych przedmiotowych środków dowodowych niż zdefiniowane w art. 104 pzp etykiety czy w art. 105 certyfikaty, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia postępowania [ust. 1 zd. 1];
- zamawiający ma obowiązek wskazać wymagane przedmiotowe środki dowodowe w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia [ust. 1 zd. 2];
- zamawiający może wyłącznie wymagać przedmiotowych środków dowodowych, które są związane z przedmiotem zamówienia i proporcjonalne do niego [ust. 2];
- jednocześnie żądanie przedmiotowych środków dowodowych nie może ograniczać uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, stąd zamawiający jest obowiązany akceptować równoważne przedmiotowe środki dowodowe, jeżeli czynią zadość celowi, któremu służyło zażądanie tych dowodów.

Wreszcie z uregulowań art. 107 ustawy pzp wynika, co następuje. Zasadą jest składanie przez wykonawcę przedmiotowych środków dowodowych wraz z ofertą (ust. 1). Jeżeli jednak wykonawca nie uczyni tego w ogóle lub złoży przedmiotowe środki dowodowe, które są niekompletne, zamawiający może wezwać do ich złożenia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie wyłącznie w sytuacji, gdy uprzednio przewidział to w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia (ust. 2). Jednakże nigdy nie jest to dopuszczalne w odniesieniu do kryteriów oceny ofert, a zbędne w przypadku, gdy oferta i tak podlega odrzuceniu albo zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania (ust. 3).

Reasumując, dokumenty zaliczane do przedmiotowych środków dowodowych należy rozpatrywać jako kwalifikowaną formę potwierdzenia merytorycznej zgodności oferowanego świadczenia z wymaganym przez zamawiającego. Innymi słowy, zadeklarowana przez wykonawcę treść oferty musi w takim przypadku dodatkowo znaleźć odzwierciedlenie w dodatkowych dokumentach, co do zasady wydawanych przez niezależny od wykonawcy podmiot trzeci nie na potrzeby konkretnego postępowania o udzielenie zamówienia. W konsekwencji brak takiego kwalifikowanego potwierdzenia również jest podstawą do odrzucenia oferty jako niezgodnej z warunkami zamówienia, co przejawia się w aspekcie zarówno formalnym, tj. w niezgodności z postanowieniem formułującym żądanie złożenia takich dokumentów, jak i przede wszystkim materialnym, tj. w niewykazaniu zgodności oferowanego przedmiotu świadczenia z opisem przedmiotu zamówienia w zakresie wymagań, cech lub parametrów, które miały znaleźć potwierdzenie w tych dokumentach.

Biorąc pod uwagę te generalne uwarunkowania prawne oraz uwarunkowania faktyczne objęte ustaleniami poczynionymi na potrzeby rozpoznawanych spraw, jak to już zostało wywiedzione w pkt I ustaleń, spośród zażądanych przez Zamawiającego jako przedmiotowe środki dowodowe rodzajów dokumentów wyłącznie taki charakter prawny mają certyfikaty, raporty czy deklaracje zgodności.

Natomiast karty katalogowe wraz z wypełnionymi formularzem ofertowym i cennikiem ofertowym składają się na treść oferty, gdyż w zakresie wymaganym w SWZ konkretyzują przedmiot oferty odnośnie modelu i producenta opraw oraz ich parametrów technicznych i funkcjonalnych. Innymi słowy, karty katalogowe w tym przetargu mają walor przede wszystkim treści oferty, pomimo zakwalifikowania ich w SWZ jako jednego z przedmiotowych środków dowodowych, którym są co najwyżej w drugiej kolejności. Jednakże dzięki temu, że Zamawiający nie przewidział możliwości wzywania do złożenia lub uzupełnienia żadnego z zażądanych przedmiotowych środków dowodowych, *de facto* uczynił w ten sposób zadość wynikającemu z art. 223 ust. 1 zd. 2 ustawy pzp zakazowi prowadzenia negocjacji dotyczących złożonej oferty oraz dokonywania jakiegokolwiek zmiany w jej treści, chyba że chodzi o poprawienie w ofercie omyłek polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty, o czym mowa w art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy pzp.

Z kolei objęta kartami katalogowymi treść oferty, w zakresie określonym w SWZ, obligatoryjnie ma znaleźć potwierdzenie w zażądanych przez Zamawiającego certyfikatach, raportach czy deklaracjach zgodności. Oczywiście jest przy tym, że te przedmiotowe środki dowodowe muszą dotyczyć opraw o parametrach sprecyzowanych w kartach katalogowych, nawet jeżeli ze swej istoty służą potwierdzeniu zgodności niektórych spośród tych parametrów. Zwłaszcza w objętych poczynionymi powyżej ustaleniami faktycznymi sytuacjach, gdy te inne parametry wpływają na wyniki oceny zgodności parametrów podlegających potwierdzeniu.

{KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 4995/25, KIO 5007/25}

Izba zważyła, biorąc pod uwagę powyższe rozważania prawne w kontekście poczynionych uprzednio ustaleń faktycznych, że niezasadne są zarzuty naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp zawarte w odwołaniach:

1)Pollightu – odnośnie bezpodstawnego odrzucenia oferty Pollightu w obu częściach zamówienia z uwagi na brak zgodności brak zgodności odnośnie klasy ochronności zaoferowanych opraw PN4-LX PZ-LX pomiędzy ich kartami katalogowymi a załączonymi dla nich certyfikatami ENEC;

2)Pollightu, SPIE, ZUE i Energi – odnośnie zaniechania odrzucenia oferty LUG w obu części I zamówienia z powodu nieistnienia na dzień złożenia tej oferty dla oprawy Lucera HEXA certyfikatów i plików fotometrycznych które w odniesieniu do innych rodzajów opraw zostały zażądane przez Zamawiającego jako przedmiotowe środki dowodowe.

W konsekwencji niezasadne są zarzuty naruszenia przez Zamawiającego innych przepisów ustawy pzp, tj. art. 239 ust. 2 (tylko w odwołaniu Pollightu), art. 16 pkt 1-3 (odwołanie Pollightu), art. 16 pkt 1 (odwołania SPIE, ZUE i Energi), które mają charakter niesamoistny (dotyczy naruszenia podstawowych zasad prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia z art. 16), w tym wynikowy (art. 239 ust. 2 przez wybór jako najkorzystniejszej oferty, która nie powinna być oceniana w kryteriach oceny ofert jako podlegająca odrzuceniu).

Za również niesamoistny (a nie ewentualny), a w konsekwencji bezzasadny należy uznać zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 107 ust. 4 ustawy pzp z odwołania Pollightu, gdyż nie było potrzeby wzywania do wyjaśnień w sytuacji, gdy Zamawiający prawidłowo stwierdził niezgodności w przedmiotowych środkach dowodowych z oferty Pollightu. Nie było zatem podstaw do powzięcia wątpliwości co do ich treści.

{KIO 4995/25}

Natomiast Izba zważyła, ponownie biorąc pod uwagę powyższe rozważania prawne w kontekście poczynionych uprzednio ustaleń faktycznych, że zasadne okazały się zarzuty odwołania ZUE naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 (w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy pzp, z uwagi na zaniechanie odrzucenia ofert złożonych przez LUG w obu częściach zamówienia i oferty Energi złożonej w części I zamówienia, w których parametry zadeklarowane dla opraw parkowych nasadzanych i typu szyszka w kartach katalogowych odnośnie zastosowanie dodatkowego dyfuzora wykonanego z PMMA nie znajduje pokrycia w załączonych dla tych opraw raportach LM-79 i w rzeczywistości oprawy te nie mają w ogóle takiego dyfuzora.

Dodatkowo w odniesieniu do zaoferowanych przez LUG w obu częściach zamówienia oprawyprzewieszkowej Sava C wersja Mpotwierdził się zarzut, że pomimo zadeklarowanego w jej karcie katalogowej beznarzędziowego dostępu do osprzętu oprawy za pomocą przynajmniej jednej klamry lub klipsa zastosowano w niej inny niż ten wymagany obligatoryjnie mechanizm zamknięcia umożliwiającego dostęp do wnętrza bez użycia narzędzi.

{KIO 4988/25, KIO 4991/25}

Uzupełniając w stosunku do ustaleń z pkt IV wypada zauważyć, że podstawa faktyczna z uzasadnienia odrzucenia oferty SPIE w obu częściach zamówienia, w ramach której Zamawiający poczytał brak złożenia na język polski certyfikatu TALQ dla oferowanych sterowników i CMS za równoznaczny z brakiem tego przedmiotowego środka dowodowego, nie odpowiada hipotezie normy prawnej wynikającej ze wskazanego jako podstawy prawnej odrzucenia art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp. Niezłożenie w przewidzianym terminie przedmiotowego środka dowodowego jest bowiem objęte hipotezą normy prawnej wynikającej z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit c ustawy pzp. Tym niemniej nie ma to większego znaczenia w sytuacji, gdy Odwołujący SPIE był w stanie zidentyfikować za co została odrzucona jego oferta i odnieść się do tego w ramach zarzutu naruszenia wskazanego przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp.

Ponadto Zamawiający powołał się jedynie na postanowienia SWZ odnośnie obowiązku przedłożenia dokumentów i oświadczeń, w tym przedmiotowych środków dowodowych, sporządzonych w języku obcym, wraz z tłumaczeniem na język polski. Wobec tego w ramach podstawy prawnej odrzucenia oferty wypadało również wskazać na przepisy art. 20 ust. 2 i 3 ustawy pzp, tj. że zasadą jest prowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia w języku polskim, a jednocześnie Zamawiający nie skorzystał z uprawnienia do dopuszczenia tych dokumentów w jednym z języków powszechnie używanych w handlu międzynarodowym. Jednakże ten brak również nie ma znaczenia w kontekście możliwości skutecznego odwołania się przez SPIE od decyzji Zamawiającego.

Z kolei nie ma również większego znaczenia podciągnięcie w odwołaniach SPIE adekwatnie opisanego, zarówno co do interpretacji wymagania ujętego jako złożenie certyfikatu TALQ, jak i złożonych w celu jego spełnienia przez SPIE dokumentu, stanu rzeczy pod normę objętą art. 106 ust. 3 ustawy pzp, tj. jako złożenie równoważnego przedmiotowego środka dowodowego, który Zamawiający miał obowiązek zaakceptować. Izba zważyła, że w sytuacji, gdy zostało wykazane, że nie istnieje dokument określony literalnie jako „certyfikat TALQ”, dokumenty złożone przez SPIE i innych wykonawców w celu spełniania tak określonego wymagania należy poczytać funkcjonalnie za ów certyfikat. Oświadczenie producenta nie trzeba uznawać – jak wywodził Odwołujący SPIE – za uprawniony brak występowania certyfikatu w sensie ścisłym zastępczy przedmiotowy środek dowodowy, a należy poczytać za swoiste tłumaczenie na język polski istotnych informacji zawartych w załączonym zrzucie ekranu.

Przed wszystkim jednak w ustalonych w pkt IV okolicznościach odrzucenie oferty SPIE jest przejawem skrajnego i oczywiście nieproporcjonalnego do zaistniałej sytuacji formalizmu, który wypaczył wynik postępowania w obu częściach.

W oczywisty sposób nie czyni to zadość zasadom prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób przejrzysty i proporcjonalny, o których mowa w art. 16 pkt 2 i 3 ustawy pzp, przez pryzmat których należy oceniać zasadność stosowania szczegółowych przepisów ustawy pzp, w tym tych określających postawy odrzucenia oferty. Co więcej, Zamawiający przeszedł do porządku dziennego nad tym, że dysponował szczegółowym tłumaczeniem załącznika do oświadczenia SPIE, gdyż taki sam dokument złożyła również Energa.Nie nastroczało żadnych trudności, aby to stwierdzić, zwłaszcza że owo tłumaczenie zostało załączone do tego samego oświadczenia producenta Signify.

Izba w pełni podziela i uznaje za własny poniższy wywód prawny, zwłaszcza że dotyczy zbliżonego do ustalonego w rozpoznawanych sprawach stanu faktycznego, z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 25 marca 2025 r. sygn. akt XXIII Zs 17/24:

W tym miejscu podkreślić należy, że Sąd Okręgowy zakwestionował rozważania Krajowej Izby Odwoławczej dotyczące braku załączenia tłumaczenia określonego certyfikatu przez Wykonawcę...

Zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy PZP postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzi się w języku polskim. Zgodnie z rozdz. I pkt 8.9 SWZ dokumenty sporządzone w języku innym niż polski miały być składane wraz z tłumaczeniem na język polski.

Wykonawca powinien przede wszystkim przetłumaczyć te fragmenty, które wprost wiążą się z warunkami zamówienia, np. opisem przedmiotu zamówienia, i są wystarczające do zbadania, czy wykonawca lub złożona przez niego oferta potwierdzają spełnienie wymaganych od niego cech lub parametrów „(...) wskazać należy, iż za wystarczające uznać należy przetłumaczenie tylko fragmentu tego dokumentu, jeżeli tłumaczenie to pozwala na dokonanie oceny umocowania osoby, której dotyczy. Zakres tłumaczenia winien bowiem realizować cel, jakim ma być przedłożenie określonego dokumentu i winien korespondować z tym celem (A Wiktorowski [w:] A. Gawrońska-Baran, E. Wiktorowska, P. Wójcik, A. Wiktorowski, Prawo zamówień publicznych. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2025, art. 20; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 3 sierpnia 2016 roku, KIO 1271/16, KIO 1340/16).

Przenosząc przytoczone stanowisko doktryny i orzecznictwa na grunt przedmiotowej sprawy wskazania wymaga, iż w zakresie dokumentów przedkładanych na okoliczność spełnienia warunków udziału w postępowaniu, tłumaczeniu winny podlegać jedynie te fragmenty, które są niezbędne do ustalenia czy wykonawca spełnia określony przez zamawiającego w dokumentach zamówienia warunek udziału w postępowaniu.

W sprawie kwestia tłumaczenia dotyczyła certyfikatu gdzie nazwisko kierownika było przedstawione w języku polskim, okres za jaki wystawiono certyfikat był określony datami. Natomiast nazwa certyfikatu, nazwa własna nie podlega tłumaczeniu, co wynika z art. 5 ustawy z dnia 7 października 1999 roku o języku polskim (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1556).

Niewątpliwie zatem istniała możliwość oceny złożonego dokumentu w zakresie uprawnień kierownika projektu na podstawie samego certyfikatu oraz informacji podanych przez Wykonawcę w wykazie osób przy osobie... Zatem ferowane przez Zamawiającego stanowisko należy uznać za nadmiarowe stosownie przepisu art. 20 ust. 2 ustawy PZP.

Przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych nie wskazują bowiem w jaki sposób może być dokonane tłumaczenie. Tłumaczenie może być dokonane również przez wykonawcę. Oczywiście w sytuacji wystąpienia wątpliwości co do tłumaczenia strona przeciwna mogłaby zgłaszać zastrzeżenia, jednak takiej sytuacji na kanwie niniejszej sprawy nie było.

W przedmiotowej sprawie mamy dokument nie zawierający elementów, które wymagałyby de facto tłumaczenia. Jego treść nie budziła wątpliwości i pozwalała na stwierdzenie, że zostały spełnione warunki udziału w postępowaniu przez Wykonawcę... Także wykaz osób wskazywał na treść przedmiotowego certyfikatu.

W ocenie Sądu Zamówień Publicznych formalizm zaprezentowany przez Zamawiającego poprzez uznanie, iż Wykonawca (...) nie złożył podmiotowych środków dowodowych albowiem złożony przez niego certyfikat nie zawierał tłumaczenia na język polski należało uznać za nadmiarowy, nieproporcjonalny, uderzający w istotę prawa zamówień publicznych i w elementy zasadnicze wskazane w art. 16 ustawy PZP w szczególności w zakresie konkurencyjności. Wskazania bowiem wymaga, iż Zamawiający dokonał skrajnie formalistycznej oceny złożonych podmiotowych środków dowodowych, w konsekwencji odrzucając ofertę i zatrzymując wadium w kwocie 785 800,00 zł (pkt 7.1. SWZ). Zdaniem Sądu Okręgowego tego rodzaju zachowanie Zamawiającego prowadzi do ograniczenia konkurencji, gdyż potencjalni wykonawcy zaczęli mieć obawy, że niespełnienie jakiegokolwiek drobnego, formalistycznego wymagania w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego będzie skutkowało zatrzymaniem wadium, co może prowadzić do przekonania wykonawców o znacznym ryzyku i w rezultacie ograniczenia liczby składanych ofert w postępowaniach, bądź składania ofert zawierających kalkulację ewentualnego ryzyka utraty wadium, a tym samym droższych, co niewątpliwie nie jest pożądane z punktu widzenia interesu publicznego.

Natomiast w rozpoznawanych sprawach skrajny formalizm Zamawiającego doprowadził do odrzucenia w obu częściach oferty, która powinna zostać najwyżej oceniona według kryteriów oceny ofert. Ponieważ co najmniej wszyscy wykonawcy, których oferty zostały lub powinny zostać ocenione przez Zamawiającego zaoferowali maksymalnie

dopuszczone przedłużenie okresu gwarancji, o rankingu przesądzała tylko cena oferty. Przy czym cena oferty SPIE w części I zamówienia jest najniższa, w części II wyższa tylko od ceny prawidłowo odrzuconej oferty Pollightu. Innymi słowy, przy jednoczesnym zaniechaniu odrzucenia oferty LUG, odrzucenie oferty SPIE miało bezpośredni wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia w obu częściach.

{KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 4991/25, KIO 4995/25, KIO 5007/25}

Konieczne stało się także zaznaczenie, że okoliczności faktyczne i prawne podniesione przez odwołujących dopiero na rozprawie, choćby w ramach odniesienia się do pism przystępujących po stronie Zamawiającego oraz zgłoszone w tym zakresie dowody nie mogły być wzięte pod uwagę z uwagi na specyfikę postępowania odwoławczego wynikającą z uregulowania zawartego w art. 555 ustawy pzp (poprzednio w art. 192 ust. 7 ustawy pzp z 2004 r.), zgodnie z którym Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu. Innymi słowy niezależnie od wskazywanego w odwołaniu przepisu, którego naruszenie jest zarzucane zamawiającemu, Izba jest uprawniona do oceny prawidłowości zachowania zamawiającego (podjętych lub zaniechanych czynności), jedynie przez pryzmat sprecyzowanych w odwołaniu okoliczności, przede wszystkim faktycznych, ale i prawnych. Mają one decydujące znaczenie dla ustalenia granic kognicji Izby przy rozpoznaniu sprawy, gdyż konstytuują zarzut podlegający rozpoznaniu. W konsekwencji o ile dowody na mocy art. 535 ustawy pzp odwołujący może przedstawiać aż do zamknięcia rozprawy, o tyle okoliczności, z których chce wywodzić skutki prawne musi uprzednio zawrzeć w odwołaniu, pod rygorem ich nieuwzględnienia przez Izbę z uwagi na art. 555 pzp.

Jak to trafnie wywiodła Izba w uzasadnieniu wyroku z 9 maja 2023 r. sygn. akt KIO 1142/23]: *Ponadto art. 516 ust. 1 pkt 7-10 pzp stanowi, że odwołanie powinno wskazywać czynność lub zaniechanie zamawiającego, którym zarzuca się niezgodność z przepisami ustawy, zawierać zwięzłe przedstawienie zarzutów, określać żądanie oraz wskazywać okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające wniesienie odwołania. Z przepisów tych wynika zatem, że samo wskazanie czynności zamawiającego oraz naruszonych przez niego przepisów ustawy nie tworzy zarzutu. Zarzut jest substratem okoliczności faktycznych i prawnych, które powinny być wskazane w odwołaniu i to właśnie one zakreślają granice rozpoznania odwołania. Oznacza to, że niezależnie od podstawy prawnej wskazanego naruszenia, nowe okoliczności faktyczne podnoszone dopiero na rozprawie stanowią nowe zarzuty, które nie były zawarte w odwołaniu. W związku z tym nie mogą one być brane pod uwagę w trakcie rozpoznania odwołania przez Izbę, gdyż byłoby to niezgodne z ww. przepisami obowiązującymi w postępowaniu odwoławczym przed Izbą. Dopuszczenie rozszerzania przez odwołujących zakresu pierwotnych zarzutów lub ich modyfikacji na rozprawie prowadziłoby też w istocie do przedłużenia ustawowego terminu na wnoszenie odwołań. Ponadto w razie rozpoznania przez Izbę nowych zarzutów rozszerzonych o okoliczności faktyczne niepodniesione w odwołaniu, doszłoby do zachwiania zasady równości stron cechującej kontradiktoryjne postępowanie odwoławcze, gdyż zamawiający o tym, jakie konkretnie zarzuty kierowane są pod jego adresem, dowiadywałby się dopiero na rozprawie, co uniemożliwiłoby mu przygotowanie argumentacji i zgromadzenie ewentualnych dowodów przemawiających na jego korzyść.*

Takie stanowisko jest konsekwentnie prezentowane przez Izbę. *Wskazanie nowych faktów, nawet wyczerpujących dyspozycję tego samego przepisu pzp, jest uznawane za nowy zarzut [z uzasadnienia wyroku z 13 marca 2023 r. sygn. akt KIO 291/23]. Izba bada odwołanie wyłącznie w granicach zarzutów (art. 555 Prawa zamówień publicznych). Zarzut składa się z podstawy prawnej – wskazania przepisu, który został naruszony, i podstawy faktycznej, tj. okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane przez Izbę w kontekście ewentualnego naruszenia przepisu ustawy. Podniesiony zarzut musi być skonkretyzowany [z uzasadnienia wyroku z 22 lutego 2023 r. sygn. akt KIO 360/23]. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że postępowanie odwoławcze nie służy uzupełnianiu treści odwołania. Skoro rozstrzygnięcie odwołania winno ograniczać się do zarzutów zawartych w odwołaniu to mnożenie okoliczności faktycznych i prawnych w toku postępowania odwoławczego, należy uznać za rozszerzenie przedmiotu odwołania nie zaś za uzasadnienie zarzutów sformułowanych w odwołaniu [z uzasadnienia wyroku z 5 grudnia 2013 r. sygn. akt KIO 2690/13].*

Z kolei Sąd Okręgowy w Warszawie, który jako Sąd Zamówień Publicznych rygorystycznie przestrzega stosowania art. 555 pzp, w uzasadnieniu wyroku z 18 października 2023 r. sygn. akt. XXIII Zs 77/23 wywiodł, że postępowanie odwoławcze przed Krajową Izbą Odwoławczą nie ma charakteru całościowego postępowania kontrolnego, obejmującego ogólną prawidłowość przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przez zamawiającego, a Izba jest władna badać ściśle konkretnie te kwestie, które zostały jej poddane przez odwołującego (a następnie ewentualnie zmodyfikowane uwzględnieniem odwołania przez zamawiającego i sprzeciwem przystępującego) – i tak przedstawiony jej zakres zaskarżenia i zarzutów poddać konfrontacji z regulacją art. 554 ust 1 pkt 1 oraz art 555 ustawy pzp. Sąd z całą mocą podkreślił, że niedopuszczalne jest orzekanie przez Izbę w zakresie niespornym oraz co do zarzutów niezawartych w odwołaniu. Krajowa Izba Odwoławcza nie jest bowiem uprawniona do dowolnego zakresu rozpoznania odwołania (ustalenia substratu zaskarżenia), gdyż w systemie środków ochrony prawnej na gruncie ustawy Prawo zamówień publicznych dysponentem odwołania jest odwołujący, a także zamawiający (uznając bądź nie zarzuty odwołania) oraz jego uczestnicy (korzystając z prawa do wniesienia sprzeciwu). Stąd orzekanie przez Izbę w zakresie

nieobjętym sprzeciwem, a zatem w zakresie niespornym jest niedopuszczalne. Również orzekanie co do zarzutów niezawartych w odwołaniu jest niedopuszczalne.

{KIO 4965/25, KIO 4988/25, KIO 4991/25, KIO 4995/25, KIO 5007/25}

Mając powyższe na uwadze, Izba stwierdziła, że naruszenie przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp w powyżej ustalonym zakresie miało wpływ (bezpodstawne odrzucenie oferty SPIE i zaniechanie odrzucenia oferty LUG) na wynik prowadzonego przez niego postępowania w obu częściach lub mogło mieć istotny wpływ na wynik tego postępowania w części I (zaniechanie odrzucenia oferty Energi), stąd – działając na podstawie art. 554 ust. 1 pkt 1, ust. 3 pkt 1 lit. a oraz b ustawy pzp – orzekła, jak w pkt 3, 6 i 8 sentencji.

Natomiast ponieważ w pozostałym zakresie zarzuty naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 i innych przepisów ustawy pzp okazały się być niezasadne, Izba – działając na podstawie art. 553 zd. 1 ustawy pzp – orzekła, jak w pkt 1, 4, 9 i 11 sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego w poszczególnych sprawach, na które złożyły się w każdej sprawie uiszczone wpisy od odwołań oraz w sprawach KIO 4988/25, KIO 4991/25 i KIO 4995/25 uzasadnione koszty z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika, potwierdzone złożonymi do zamknięcia rozprawy rachunkami, odpowiednio Odwołującego B (połowa), Odwołującego C (całość) i Odwołującego D (połowa), orzeczono w pkt 2, 5, 7, 10 i 12 sentencji stosownie do wyniku tych spraw, na podstawie art. 574 i art. 575 ustawy pzp oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. b w zw. z § 7 ust. 1 pkt 1 (uwzględnione w całości odwołanie SPIE sygn. akt KIO 4991/25) albo w zw. § 7 ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 1 i 2 (uwzględnione w połowie odwołania SPIE sygn. akt KIO 4988/25 i ZUE sygn. akt KIO 4995/25) Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. poz. 2437), tj. obciążając nimi odpowiednio: w całości Odwołującego A (sygn. akt KIO 4965/25) i Odwołującego E (sygn. akt KIO 5007/25), w całości Zamawiającego (sygn. akt KIO 4991/25), po połowie Zamawiającego i Odwołującego B (sygn. akt KIO 4988/25) oraz Odwołującego D (sygn. akt KIO 4995/25).